

2. KRALJEVIMA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25													

ПОГЛАВЉЕ 1

A po smrti Ahavovoj odmetnuše se Moavci od Izrailja.

² A Ohozija pade kroz rešetku iz gornje sobe svoje u Samariji, i razbole se; pa posla poslanike i reče im: Idite, pitajte Velzevula boga akaronskog hoću li ozdraviti od ove bolesti.

³ Ali andjeo Gospodnji reče Iliji Tesvićaninu: Ustani, izadji na susret poslanicima cara samarijskog i reci im: Eda li nema Boga u Izrailju, te idete da pitate Velzevula boga u Akaronu?

⁴ A zato ovako veli Gospod: Nećeš se dignuti sa postelje na koju si legao, nego ćeš umreti. Potom otide Ilija.

⁵ A sluge se vratiše k Ohoziji, i on im reče: Što ste se vratili?

⁶ A oni mu rekoše: Srete nas jedan čovek, i reče nam: Idite, vratite se k caru koji vas je poslao, i recite mu: Ovako veli Gospod: Eda li nema Boga u Izrailju, te šalješ da pitaš Velzevula boga u Akaronu? Zato nećeš se dignuti s postelje na koju si legao, nego ćeš umreti.

⁷ A on im reče: Kakav beše na oči taj čovek koji vas srete i to vam reče?

⁸ A oni mu odgovoriše: Beše sav kosmat i opasan kožnim pojasom. A on reče: To je Ilija Tesvićanin.

⁹ Tada posla k njemu pedesetnika s njegovom pedesetoricom; i on otide k njemu; i gle, on sedjaše navrh gore: i pedesetnik mu reče: Čoveče Božji, car je zapovedio, sidji.

¹⁰ A Ilija odgovarajući reče pedesetniku: Ako sam čovek Božji, neka sidje oganj s neba i proždre tebe i tvoju pedesetoricu. I sidje oganj s neba i proždre njega i njegovu pedesetoricu.

¹¹ Opet posla k njemu drugog pedesetnika s njegovom pedesetoricom, koji progovori i reče mu: Čoveče Božji, car je tako zapovedio, sidji brže.

¹² A Ilija odgovori i reče im: Ako sam čovek Božji, neka sidje oganj s neba i proždre tebe i tvoju pedesetoricu. I sidje oganj Božji s neba i proždre njega i njegovu pedesetoricu.

¹³ Tada opet posla trećeg pedesetnika s njegovom pedesetoricom. A ovaj treći pedesetnik kad dodje, kleče na kolena svoja pred Ilijom, i moleći ga reče mu: Čoveče Božji, da ti je draga duša moja i duša ove pedesetorice, sluga tvojih.

¹⁴ Eto, sišao je oganj s neba i proždrao prva dva pedesetnika s njihovom pedesetoricom; ali sada da ti je draga duša moja.

¹⁵ A andjeo Gospodnji reče Iliji: Idi s njim, i ne boj ga se. I usta Ilija i otide s njim k caru.

¹⁶ I reče mu: Ovako veli Gospod: zato što si slao poslanike da pitaju Velzevula boga u Akaronu kao da nema Boga u Izrailju da bi Ga pitao, nećeš se dignuti s postelje na koju si legao, nego ćeš umreti.

¹⁷ I umre po reči Gospodnjoj, koju reče Ilija, a na njegovo se mesto zacari Joram, druge godine carovanja Jorama sina Josafatovog nad Judom, jer on nema sina.

¹⁸ A ostala dela Ohozijina što je činio, nisu li zapisana u dnevniku careva Izrailjevih?

ПОГЛАВЉЕ 2

A kad Gospod htjede uzeti Iliju u vihoru na nebu, podjoše Ilija i Jelisije iz Galgala.

² I reče Ilija Jelisiju: Ostani ti ovde, jer mene Gospod šalje do Vetilja. Ali Jelisije reče: Tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, neću te ostaviti. I dodjoše u Vetilj.

³ Tada dodjoše k Jelisiju sinovi proročki koji behu u Vetilju i rekoše mu: Znaš li da će danas Gospod uzeti gospodara tvog od tebe? A on reče: Znam, ćutite.

⁴ Opet mu reče Ilija: Jelisije, ostani ti tu, jer me Gospod šalje u Jerihon. A on reče: Tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, neću te ostaviti. Tako dodjoše u Jerihon.

⁵ A sinovi proročki koji behu u Jerihonu pristupiše k Jelisiju, i rekoše mu: Znaš li da će danas uzeti Gospod od tebe gospodara tvog? A on reče: Znam, ćutite.

⁶ Opet mu reče Ilija: Ostani ti tu, jer me Gospod šalje na Jordan. A on reče: Tako živ bio Gospod i tako bila živa tvoja duša, neću te ostaviti. Tako otidoše obojica.

⁷ I pedeset ljudi izmedju sinova proročkih otidoše i stadoše prema njima iz daleka, a oni obojica ustaviše se kod Jordana.

⁸ I uze Ilija plašt svoj, i savivši ga udari njim po vodi, a ona se rastupi tamo i amo, te predjoše obojica suvim.

⁹ A kad predjoše, reče Ilija Jelisiju: Išti šta hoćeš da ti učinim, dokle se nisam uzeo od tebe. A Jelisije reče: Da budu dva dela duha tvog u mene.

¹⁰ A on mu reče: Zaiskao si tešku stvar; ali ako me vidiš kad se uzmem od tebe, biće ti tako; ako li ne vidiš, neće biti.

¹¹ I kad idjahu dalje razgovarajući se, gle, ognjena kola i ognjeni konji rastaviše ih, i Ilija otide u vihoru na nebo.

¹² A Jelisije videći to vikaše: Oče moj, oče moj! Kola Izrailjeva i konjici njegovi! I ne vide ga više; potom uze haljine svoje i razdre ih na dva komada.

¹³ I podiže plašt Ilijin, koji beše spao s njega, i vrativši se stade na bregu jordanskom.

¹⁴ I uzevši plašt Ilijin, koji beše spao s njega, udari po vodi i reče: Gde je Gospod Bog Ilijin? A kad i on udari po vodi, rastupi se voda tamo i amo, i predje Jelisije.

¹⁵ A kad s druge strane videše sinovi proročki, koji behu u Jerihonu, rekoše: Počinu duh Ilijin na Jelisiju. I sretoše ga i pokloniše mu se do zemlje.

¹⁶ I rekoše mu: Evo ima u sluga tvojih pedeset junaka, neka idu i traže tvog gospodara, da ga ne bude uzeo duh Gospodnji i bacio ga na kakvo brdo ili u kakav do. A on reče: Ne šalžite.

¹⁷ Ali oni navaljivahu na nj dokle mu se ne dosadi, te reče: Pošaljite. I poslaše pedeset ljudi koji ga tražiše tri dana, ali ne nadjoše.

¹⁸ I vratiše se k njemu, a on beše u Jerihonu, pa im reče: Nisam li vam govorio da ne idete?

¹⁹ Tada građani rekoše Jelisiju: Gle, dobro je živeti u ovom gradu, kao što gospodar naš vidi; ali je voda zla i zemlja nerodna.

- ²⁰ A on im reče: Donesite mi nov kotao, i metnite u nj soli. I donesoše mu.
- ²¹ A on izadje na izvor i baci u nj so, govoreći: Ovako veli Gospod: Iscelih ovu vodu, da ne bude više od nje smrti ni nerodnosti.
- ²² I voda posta zdrava do današnjeg dana po reči Jelisijevoj, koju izreče.
- ²³ Potom otide odande u Vetilj; i kad idjaše putem, izidjoše mala deca iz grada i rugahu mu se govoreći mu: Hodi, čelo! Hodi, čelo!
- ²⁴ A Jelisije obazre se i videći ih prokle ih imenom Gospodnjim. Tada izadjoše dve medvedice iz šume, i rastrgoše četrdeset i dvoje dece.
- ²⁵ Odande otide na goru karmilsku, a odande se vrati u Samariju.

ПОГЛАВЉЕ 3

A Joram, sin Ahavov, zacari se nad Izrailjem u Samariji osamnaeste godine carovanja Josafatovog nad Judom, i carova dvanaest godina.

- ² I činjaše što je zlo pred Gospodom, ali ne kao otac njegov i kao mati njegova, jer obori lik Valov koji beše načinio otac njegov.
- ³ Ali osta u gresima Jerovoama, sina Navatovog, kojima navede na greh Izrailja, i ne odstupi od njih.
- ⁴ A Misa car moavski imашe mnogo stoke, i davaše caru Izrailjevom sto hiljada jaganjaca i sto hiljada ovnova pod runom.
- ⁵ Ali kad umre Ahav, odmetnu se car moavski od cara Izrailjevog.
- ⁶ A car Joram izadje u to vreme iz Samarije i prebroja svega Izrailja.
- ⁷ I otide, te posla k Josafatu caru Judinom i poruči mu: Car moavski odmetnu se od mene; hoćeš li ići sa mnom na vojsku na Moavce? A on reče: Hoću, ja kao ti, moj narod kao tvoj narod, moji konji kao tvoji konji.
- ⁸ Iza toga reče: A kojim ćemo putem ići? A on reče: Preko pustinje edomske.
- ⁹ I tako izadje car Izrailjev i car Judin i car edomski, i idoše putem sedam dana, i ne beše vode vojsci ni stoci, koja idjaše za njima.
- ¹⁰ I reče car Izrailjev: Jaoh! Dozva Gospod ova tri cara da ih preda u ruke Moavcima.
- ¹¹ A Josafat reče: Ima li tu koji prorok Gospodnji da upitamo Gospoda preko njega? A jedan izmedju sluga cara Izrailjevog odgovori i reče: Ovde je Jelisije, sin Safatov, koji je Iliji polivao vodom ruke.
- ¹² Tada reče Josafatu: U njega je reč Gospodnja: i otidoše k njemu car Izrailjev i Josafat i car edomski.
- ¹³ A Jelisije reče caru Izrailjevom: Šta je meni do tebe? Idi ka prorocima oca svog i ka prorocima matere svoje. A car Izrailjev reče mu: Ne, jer Gospod dozva ova tri cara da ih preda u ruke Moavcima.
- ¹⁴ A Jelisije reče: Tako da je živ Gospod nad vojskama, pred kojim stojim, da ne gledam na Josafata cara Judinog, ne bih mario za te niti bih te pogledao.
- ¹⁵ Nego sada dovedite mi gudača. I kad gudač gudjaše, dodje ruka Gospodnja nada nj;
- ¹⁶ I reče: Ovako veli Gospod: Načinite po ovoj dolini mnogo jama.
- ¹⁷ Jer ovako veli Gospod: Nećete osetiti vetra niti ćete videti dažda, ali će se dolina ova napuniti vode, te ćete piti i vi i ljudi vaši i stoka vaša.
- ¹⁸ Pa i to je malo Gospodu, nego i Moavce će vam predati u ruke.
- ¹⁹ I raskopaćete sve tvrde gradove, i sve izabrane gradove, i poseći ćete sva dobra drveta

i zaroniti sve izvore vodene, i svaku njivu dobru potrcete kamenjem.

²⁰ A ujutru kad se prinosi dar, gle, dodje voda od edomske, i napuni se zemlja vode.

²¹ A svi Moavci čuvši da su izišli carevi da udare na njih, sazvaše sve koji se počinjahu pasati i starije i stadoše na medji.

²² A ujutru kad ustaše i sunce ogranu nad onom vodom, ugledaše Moavci prema sebi vodu gde se crveni kao krv.

²³ I rekoše: Krv je; pobili su se carevi, i jedan drugog pogubili; sada dakle na plen, Moavci!

²⁴ A kad dodjoše do logora Izrailjevog, podigoše se Izrailjci i razbiše Moavce, te pobegoše ispred njih, a oni udjoše u zemlju moavsku bijući ih.

²⁵ I gradove njihove raskopaše, i na svaku dobru njivu bacajući svaki po kamen zasuše je, i sve izvore vodene zaroniše, i sva dobra drveta posekoše tako da samo ostaviše kamenje u Kir-aresetu. I opkolivši ga praćari stadoše ga biti.

²⁶ A car moavski kad vide da će ga nadvladati vojska, uze sa sobom sedam stotina ljudi, koji mahahu mačem, da prodru kroz vojsku cara edomskog, ali ne mogoše.

²⁷ Tada uze sina svog prvenca koji htede biti car na njegovo mesto, i prinese ga na žrtvu paljenicu na zidu. Tada se podiže veliki gnev na Izrailja, te otidoše odande i vratiše se u svoju zemlju.

ПОГЛАВЉЕ 4

A jedna izmedju žena sinova proročkih povika k Jelisiju govoreći: Sluga tvoj, muž moj, umre, i ti znaš da se sluga tvoj bojao Gospoda: pa sada dodje rukodavalac da mi uzme dva sina u roblje.

² A Jelisije joj reče: Šta ću ti? Kaži mi šta imaš u kući? A ona reče: Sluškinja tvoja nema u kući ništa do sudić ulja.

³ A on joj reče: Idi, išti u naruč praznih sudova u svih suseda svojih, nemoj malo da išteš.

⁴ Pa otidi, i zatvori se u kuću sa sinovima svojim, pa onda nalivaj u sve sudove, i kad se koji napuni, kaži neka uklone.

⁵ I ona otide od njega, i zatvori se u kuću sa sinovima svojim; oni joj dodavahu a ona nalivaše.

⁶ A kad se sudovi napuniše, ona reče sinu svom: Daj još jedan sud. A on joj reče: Nema više. Tada stade ulje.

⁷ Potom ona otide i kaza čoveku Božijem; a on joj reče: Idi, prodaj ulje, i oduži se; a šta preteče, onim se hrani sa svojim sinovima.

⁸ Posle toga jednom idjaše Jelisije kroz Sunam, a onde beše bogata žena, koja ga ustavi da jede hleba; i otada kad god prolazaše, navraćaaše se k njoj da jede hleba.

⁹ I ona reče mužu svom: Gle, vidim da je svet čovek Božji ovaj što sve prolazi ovuda.

¹⁰ Da načinimo malu klet, i da mu namestimo postelju i sto i stolicu i svećnjak, pa kad dodje k nama, neka se tu skloni.

¹¹ Potom on dodje jednom onamo, i ušavši u klet počinu onde.

¹² I reče momku svom Gijeziju: Zovi Sunamku. On je dozva; i ona stade pred njim.

¹³ I on reče Gijeziju: Kaži joj: Eto staraš se za nas svakojako; šta hoćeš da ti učinim? Imaš li šta da govorim caru ili vojvodi? A ona reče: Ja živim sred svog naroda.

¹⁴ A on reče: Šta bih joj dakle učinio? A Gijezije reče: Eto nema sina, a muž joj je star.

¹⁵ A on reče: Zovi je. I on je dozva, i ona stade na vratima.

¹⁶ A on reče: Do godine u ovo doba grlićeš sina. A ona reče: Nemoj gospodaru moj,

čoveče Božji, nemoj varati sluškinje svoje.

17 I zatrudne žena, i rodi sina druge godine u isto doba, kao što joj reče Jelisije.

18 I dete odraste. I jednom izadje k ocu svom k žeteocima;

19 I reče ocu svom: Jaoh glava, jaoh glava! A on reče momku: Nosi ga materi.

20 I on ga uze i odnese materi njegovoj, i leža na krilu njenom do podne, pa umre.

21 Tada otide ona gore, i namesti ga u postelju čoveka Božjeg, i zatvorivši ga izadje.

22 Potom viknu muža svog i reče mu: Pošlji mi jednog momka i jednu magaricu da otrčim do čoveka Božjeg i da se vratim.

23 A on reče: Zašto danas hoćeš da ideš k njemu? Niti je mladina ni subota. A ona reče: Ne brini se.

24 I ona osamarivši magaricu reče momku svom: Vodi i idi i nemoj zastajati mene radi na putu dokle ti ne kažem.

25 Tako pošavši dodje čoveku Božjem na goru karmilsku. A kad je čovek Božji ugleda gde ide k njemu, reče Gijeziju sluzi svom: Evo Sunamke.

26 Trči sad pred nju i reci joj: Jesi li zdravo? Je li zdravo muž tvoj? Je li zdravo sin tvoj? A ona reče: Zdravo smo.

27 A kad dodje k čoveku Božjem na goru, zagrlji mu noge, a Gijezije pristupi da je otera; ali čovek Božji reče: Ostavi je, jer joj je duša u jadu, a Gospod sakri od mene i ne javi mi.

28 A ona reče: Jesam li iskala sina od gospodara svog? Nisam li kazala: Nemoj me varati?

29 A on reče Gijeziju: Opaši se i uzmi štap moj u ruku, pa idi; ako sretneš koga, nemoj ga pozdravljati, i ako te ko pozdravi, nemoj mu odgovarati, i metni moj štap na lice detetu.

30 A mati detinja reče: Tako da je živ Gospod i tako da je živa duša tvoja, neću te se ostaviti. Tada on usta i podje za njom.

31 A Gijezije otide napred i metnu štap na lice detetu, ali ne bi glasa ni osećaja. Tada se vrati preda nj, i javi mu govoreći: Ne probudi se dete.

32 I Jelisije udje u kuću, i gle, dete mrtvo leži na njegovoj postelji.

33 I ušavši zatvori se s detetom, i pomoli se Gospodu.

34 Potom stade na postelju i leže na dete metnuv usta svoja na usta detetu, i oči svoje na oči njegove, i dlanove svoje na njegove dlanove, i pruži se nad njim, te se zagreja telo detetu.

35 Potom usta, i predje po kući jednom tamo i jednom amo, potom otide opet i pruži se nad detetom. I kihnu dete sedam puta, i otvori dete oči svoje.

36 Tada dozva Gijezija i reče mu: Zovi Sunamku. I on je dozva, te dodje k njemu. I on joj reče: Uzmi sina svog.

37 I ona ušavši pade k nogama njegovim, i pokloni mu se do zemlje, i uzevši sina svog otide.

38 Potom vrati se Jelisije u Galgal. A beše glad u onoj zemlji, i sinovi proročki sedjahu pred njim; a on reče momku svom: Pristavi veliki lonac i skuvaj zelja sinovima proročkim.

39 A jedan otide u polje da nabere zelja, i nadje divlju lozu i nabra s nje divljih tikvica pun plašt, i došavši saseče ih u lonac gde beše zelje, jer ih ne poznavahu.

40 I usuše ljudima da jedu; a kad stadoše jesti onog zelja, povikaše govoreći: Smrt je u loncu, čoveče Božji! I ne mogahu jesti.

41 A on reče: Donesite brašna. I sasu brašno u lonac, i reče: Uspi ljudima neka jedu. I ne bi više nikakvog zla u loncu.

42 A dodje neko iz Val-Salise, i donese čoveku Božjem hleba od prvina, dvadeset hlebova ječmenih, i novih zrna u klasu. A on reče: Postavi narodu, neka jedu.

⁴³ A sluga mu reče: Kako ću to postaviti pred sto ljudi? Opet reče: Postavi narodu, neka jedu; jer je tako kazao Gospod: Ješće, i preteći će.

⁴⁴ A on im postavi, te jedoše; i preteče po reči Gospodnjoj.

ПОГЛАВЉЕ 5

I beše Neman vojvoda cara sirskog čovek velik u gospodara svog i u časti, jer preko njega sačuva Gospod Siriju; ali taj veliki junak beše gubav.

² A iz Sirije izadje četa i zarobi u zemlji izrailjskoj malu devojk, te ona služaše ženu Nemanovu.

³ I ona reče svojoj gospodji: O da bi moj gospodar otišao k proroku u Samariji! On bi ga oprostio od gube.

⁴ Tada on otide k svom gospodaru i javi mu govoreći: Tako i tako kaže devojka iz zemlje izrailjske.

⁵ A car sirski reče mu: Hajde idi, a ja ću poslati knjigu caru Izrailjevom. I on otide, i ponese deset talanata srebra i šest hiljada sikala zlata i desetore stajaće haljine.

⁶ I odnese knjigu caru Izrailjevom koja ovako govoraše: Eto, kad ti dodje ova knjiga, znaj da šaljem k tebi Nemana, slugu svog, da ga oprostiš gube.

⁷ A kad car Izrailjev pročita knjigu, razdre haljine svoje i reče: Zar sam ja Bog da mogu ubiti i povratiti život, te šalje k meni da oprostim čoveka gube! Pazite i vidite kako traži zedevice sa mnom.

⁸ A kad ču Jelisije, čovek Božji, da je car Izrailjev razdro haljine svoje, posla k caru i poruči: Zašto si razdro haljine svoje? Neka dodje k meni, da pozna da ima prorok u Izrailju.

⁹ I tako dodje Neman s konjima i kolima svojim, i stade na vratima doma Jelisijeva.

¹⁰ A Jelisije posla k njemu i poruči: Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu, i ozdraviće telo tvoje, i očistićeš se.

¹¹ Tada se rasrdi Neman i podje govoreći: Gle! Ja mišljah, on će izaći k meni, i staće, i prizvaće ime Gospoda Boga svog, i metnuti ruku svoju na mesto, i očistiti gubu.

¹² Nisu li Avana i Farfar vode u Damasku bolje od svih voda izrailjskih? Ne bih li se mogao u njima okupati i očistiti? I okrenuvši se otide gnevan.

¹³ Ali sluge njegove pristupivši rekoše mu govoreći: Oče, da ti je kazao prorok šta veliko, ne bi li učinio? A zašto ne bi kad ti reče: Okupaj se, pa ćeš se očistiti?

¹⁴ I tako sidje, i zaroni u Jordan sedam puta po rečima čoveka Božijeg, i telo njegovo posta kao u malog deteta, i očisti se.

¹⁵ Tada se vrati k čoveku Božijem sa pratnjom svojom i došav stade pred njim, i reče: Evo sad vidim da nema Boga nigde na zemlji do u Izrailju. Nego uzmi dar od sluge svog.

¹⁶ Ali on reče: Tako da je živ Gospod, pred kojim stojim, neću uzeti. I on navaljivaše na nj da uzme; ali on ne hte.

¹⁷ Tada reče Neman: Kad nećeš, a ono neka se da služi tvom ove zemlje koliko mogu poneti dve mazge. Jer sluga tvoj neće više prinositi žrtava paljenica ni drugih žrtava drugim bogovima, nego Gospodu.

¹⁸ A Gospod neka oprosti ovo služi tvom: Kad gospodar moj udje u dom Rimonov da se pokloni onde, pa se prihvati za moju ruku, da se i ja poklonim u domu Rimonovom, neka oprosti Gospod služi tvom kad se tako poklonim u domu Rimonovom.

¹⁹ A on mu reče: Idi s mirom. I on otide od njega, i predje jedno potrkalište.

- ²⁰ Tada reče Gijeziye, sluga Jelisija čoveka Božijeg: Gle, gospodar moj ne hte primiti iz ruku tog Nemana Sirca šta beše doneo. Ali tako da je živ Gospod, potrčaću za njim i uzeću šta od njega.
- ²¹ I Gijeziye otrča za Nemanom. A kad ga vide Neman gde trči za njim, skoči s kola svojih i srete ga, pa mu reče: Je li dobro?
- ²² A on reče: Dobro je. Gospodar moj posla me da ti kažem: Evo, baš sad dodjoše k meni dva mladića iz gore Jefremove, proročki sinovi, daj za njih talanat srebra i dvoje stajaće haljine.
- ²³ A Neman reče: Uzmi i dva talanta. I natera ga; i sveza dva talanta srebra u dva toboca, i dvoje stajaće haljine, i dade dvojici momaka svojih, da nose pred njim.
- ²⁴ A on kad dodje na brdo, uze iz ruku njihovih i ostavi u jednoj kući, a ljude otpusti, te otidoše.
- ²⁵ Potom došavši stade pred gospodarem svojim. A Jelisije mu reče: Otkle Gijeziye? A on reče: Nije išao sluga tvoj nikuda.
- ²⁶ Ali mu on reče: Zar srce moje nije išlo onamo kad se čovek vrati s kola svojih preda te? Zar je to bilo vreme uzimati srebro i uzimati haljine, maslinike, vinograde, ovce, goveda, sluge i sluškinje?
- ²⁷ Zato guba Nemanova neka prione za te i za seme tvoje doveka. I otide od njega gubav, beo kao sneg.

ПОГЛАВЉЕ 6

- A** sinovi proročki rekoše Jelisiju: Gle, mesto gde sedimo pred tobom tesno nam je.
- ² Nego hajde da otidemo na Jordan, pa da uzmemo onde svaki po brvno i načinimo onde mesto gde ćemo boraviti. A on reče: Idite.
- ³ A jedan reče: Budi voljan, podji i ti sa slugama svojim. A on reče: Hoću.
- ⁴ I tako podje s njima. I došavši na Jordan sekoše drva.
- ⁵ A kad jedan od njih sečaše drvo, pade mu sekira u vodu; a on povika govoreći: Avaj gospodaru, još je u naruč uzeta.
- ⁶ A čovek Božji reče mu: Gde je pala? A kad mu pokaza mesto, on odseče drvo i baci ga onamo, i učini te sekira ispliva.
- ⁷ A on reče: Uzmi je. I čovek pruži ruku, te je uze.
- ⁸ A kad car sirski vojevaše na Izrailja, većaše sa slugama svojim, i reče: Tu i tu neka stane vojska moja.
- ⁹ A čovek Božji posla k caru Izrailjevom i poruči: Čuvaj se da ne ideš onuda, jer su onde Sirci u zasedi.
- ¹⁰ I car Izrailjev posla na ono mesto, za koje reče čovek Božji i opomenu ga, te se čuvaše. I to ne bi jedanput ni dvaputa.
- ¹¹ I smuti se srce caru sirskom zato, i saznavši sluge svoje reče im: Hoćete li mi kazati ko od naših dokazuje caru Izrailjevom?
- ¹² A jedan od sluga njegovih reče mu: Niko, care gospodaru moj; nego Jelisije prorok u Izrailju dokazuje caru Izrailjevom reči koje govoriš u ložnici svojoj.
- ¹³ Tada reče: Idite, vidite gde je, da pošaljem da ga uhvate. I javiše mu govoreći: Eno ga u Dotanu.
- ¹⁴ I posla onamo konje i kola s velikom vojskom; i oni došavši noću opkoliše grad.
- ¹⁵ A ujutru, sluga čoveka Božijeg ustavši izadje, a to vojska oko grada i konji i kola. I reče

mu sluga: Jaoh gospodaru, šta ćemo sad?

16 A on mu reče: Ne boj se, jer je više naših nego njihovih.

17 I pomoli se Jelisije govoreći: Gospode, otvori mu oči da vidi. I Gospod otvori oči momku, te vide, a to gora puna konja i kola ognjenih oko Jelisija.

18 A kad podjoše Sirci k njemu, pomoli se Jelisije Gospodu i reče: Oslepi ovaj narod. I oslepi ih po reči Jelisijevoj.

19 Tada im reče Jelisije: Nije ovo put, nije ovo grad; hodite za mnom i odvešću vas čoveku kog tražite. I odvede ih u Samariju.

20 A kad dodjoše u Samariju, reče Jelisije: Gospode, otvori im oči da vide. I Gospod im otvori oči, i videše, a to behu usred Samarije.

21 A car Izrailjev reče Jelisiju kad ih ugleda: Hoću li biti, hoću li biti, oče moj?

22 A on reče: Nemoj biti; eda li ćeš one pobiti koje zarobiš mačem svojim i lukom svojim? Iznesi im hleba i vode neka jedu i piju, pa onda neka idu gospodaru svom.

23 I ugotovi im gozbu veliku; te jedoše i piše; pa ih otpusti, a oni otidoše gospodaru svom; i otada ne dolaziše čete sirske u zemlju Izrailjevu.

24 A posle toga Ven-Adad, car sirski skupi svu vojsku svoju, i izadje i opkoli Samariju.

25 I nasta velika glad u Samariji, jer gle, beše opkoljena toliko da glava magareća beše za osamdeset sikala srebra, a četvrt kava golubinjeg kala za pet sikala srebra.

26 I kad car idjaše po zidovima, jedna žena povika k njemu govoreći: Pomagaj, care gospodaru!

27 A on reče: Gospod ti ne pomaže, kako ću ti ja pomoći? S gumna li, ili iz kace?

28 Još joj reče car: Šta ti je? A ona reče: Ova žena reče mi: Daj sina svog da ga pojedemo danas, a sutra ćemo pojesti mog sina.

29 I skuvasmo sina mog i pojedosmo ga, a sutradan rekoh joj: Daj sina svog da ga pojedemo. Ali ona sakri svog sina.

30 A kad car ču reči ženine, razdre haljine svoje; i kad idjaše po zidu, vide narod gde kostret beše ozdo na telu njegovom.

31 Tada reče car: Tako da mi učini Bog i tako da doda ako glava Jelisija sina Safatovog ostane danas na njemu.

32 A Jelisije sedjaše u svojoj kući, i starešine sedjahu kod njega. I posla car jednog od onih što stajahu pred njim; a dok još ne dodje poslani k njemu, on reče starešinama: Vidite li gde onaj krvnički sin posla da mi odseče glavu? Gledajte kad dodje poslani, zaključajte vrata, i odbijte ga od vrata; eto, i bahat nogu gospodara njegovog za njim.

33 I dok još govoraše s njima, gle, poslani dodje k njemu, i reče; gle, ovo je zlo od Gospoda; čemu ću se još nadati od Gospoda?

ПОГЛАВЉЕ 7

Tada reče Jelisije: Čujte reč Gospodnju: Tako veli Gospod: Sutra će u ovo doba biti mera belog brašna za sikal a dve mere ječma za sikal na vratima samarijskim.

2 A vojvoda na kog se ruku car naslanjaše, odgovori čoveku Božijem i reče: Da Gospod načini okna na nebu, bi li moglo to biti? A Jelisije reče: Eto, ti ćeš videti svojim očima, ali ga nećeš jesti.

3 A behu na vratima četiri čoveka gubava, i rekoše jedan drugom: Što sedimo ovde da umremo?

4 Da kažemo: Da udjemo u grad, glad je u gradu, te ćemo umreti onde: a da ostanemo

ovde, opet ćemo umreti; nego hajde da uskočimo u logor sirski: ako nas ostave u životu, ostaćemo u životu, ako li nas pogube, poginućemo.

⁵ I tako, ustavši u sumrak podjoše u logor sirski, i dodjoše do kraja logora sirskog, i gle, ne beše nikoga.

⁶ Jer Gospod učini te se u logoru sirskom ču lupa kola i konja i velike vojske, te rekoše jedan drugom: Eto car je Izrailjev najmio na nas careve hetejske i careve misirske da udare na nas.

⁷ Te se podigoše i pobegoše po mraku ostavivši šatore svoje i konje svoje i magarce svoje i logor kao što je bio, i pobegoše radi duša svojih.

⁸ Pa kad dodjoše gubavci na kraj logora, udjoše u jedan šator, i najedoše se i napiše se, i pokupiše iz njega srebro i zlato i haljine, i otidoše te sakriše. Pa se vratiše i udjoše u drugi šator, pa pokupiše i iz njega, i otidoše te sakriše.

⁹ Tada rekoše medju sobom: Ne radimo dobro; ovaj je dan dan dobrih glasova; a mi ćutimo. Ako uščekamo do zore, stignuće nas bezakonje. Zato sada hajde da idemo i javimo domu carevom.

¹⁰ I tako došavši dozvaše vratara gradskog i kazaše mu govoreći: Idosmo u logor sirski, i gle, nema nikoga, ni glasa čovečijeg; nego konji povezani i magarci povezani, i šatori kako su bili.

¹¹ A on dozva ostale vratare, i javiše u dom carev.

¹² A car ustavši po noći reče slugama svojim: Kazaću vam sada šta su nam učinili Sirci. Znaju da gladujemo, zato otidoše iz logora da se sakriju u polju govoreći: Kad izidju iz grada, pohvataćemo ih žive i ući ćemo u grad.

¹³ A jedan od sluga njegovih odgovori i reče: Da uzmemo pet ostalih konja što još ima u gradu; gle, to je sve što je ostalo od mnoštva konja izrailjskih; to je sve što nije izginulo od mnoštva konja izrailjskih; da pošaljemo da vidimo.

¹⁴ I uzeše dva konja kolska, koje posla car za vojskom sirskom, govoreći: Idite i vidite.

¹⁵ I otidoše za njima do Jordana, i gle, po svemu putu beše puno haljina i sudova, koje pobacaše Sirci u hitnji. Tada se vratiše poslanici i javiše caru.

¹⁶ Tada izadje narod i razgrabi logor sirski; i beše mera belog brašna za sikal, i dve mere ječma za sikal, po reči Gospodnjoj.

¹⁷ I car postavi na vrata onog vojvodu, na kog se ruku naslanjaše, a narod ga izgazi na vratima, te umre, po reči čoveka Božijeg, koju reče kad car k njemu dodje.

¹⁸ Jer kad čovek Božji reče caru: Dve mere ječma za sikal i mera belog brašna za sikal biće sutra u ovo doba na vratima samarijskim,

¹⁹ A onaj vojvoda odgovori čoveku Božijem govoreći: Da Gospod načini okna na nebu, bi li moglo biti šta kažeš? A Jelisije reče: Ti ćeš videti svojim očima, ali ga nećeš jesti.

²⁰ I zbi mu se to, jer ga izgazi narod na vratima, te umre.

ПОГЛАВЉЕ 8

I govori Jelisije ženi kojoj sina povrati u život, i reče: Ustani i idi s domom svojim, i skloni se gde možeš; jer je Gospod dozvao glad koja će doći i biti na zemlji sedam godina.

² A žena usta, i učini kako reče čovek Božji, jer otide s domom svojim i osta u zemlji filistejskoj sedam godina.

³ A kad prodje sedam godina, vrati se žena iz zemlje filistejske, i otide da moli cara za kuću svoju i za njivu svoju.

- ⁴ A car govoraše s Gijeziijem, momkom čoveka Božijeg, i reče: Pripovedi mi sva velika dela koja je učinio Jelisije.
- ⁵ A kad on pripovedaše caru kako je mrtvog oživeo, gle, žena, kojoj je sina oživeo, stade moliti cara za kuću svoju i za njivu svoju. A Gijeziije reče: Gospodaru moj, care, ovo je ona žena i ovo je sin njen, kog je Jelisije oživeo.
- ⁶ Tada car zapita ženu, i ona mu pripovedi. I car joj dade jednog dvoranina i reče mu: Vrati joj sve što je njeno i sve prihode od njiva od dana kad je ostavila zemlju sve do sada.
- ⁷ Posle toga dodje Jelisije u Damask, a car sirski Ven-Adad beše bolestan, i javiše mu govoreći: Došao je čovek Božji ovamo.
- ⁸ A car reče Azailu: Uzmi sa sobom dar i idi na susret čoveku Božijem, i preko njega pitaj Gospoda hoću li ozdraviti od ove bolesti.
- ⁹ Tada otide Azailo na susret njemu ponesavši dar, svakojakih dobrih stvari iz Damaska natovarenih na četrdeset kamila; i došavši stade pred njim i reče: Sin tvoj Ven-Adad car sirski posla me k tebi govoreći: Hoću li ozdraviti od ove bolesti?
- ¹⁰ A Jelisije mu reče: Idi, reci mu: Ozdravićeš; ali mi je Gospod pokazao da će umreti.
- ¹¹ I uprvši oči u nj gledaše dugo i zaplaka se čovek Božji.
- ¹² A Azailo mu reče: Što plače gospodar moj? A on reče: Jer znam kakvo ćeš zlo učiniti sinovima Izrailjevim, gradove ćeš njihove paliti ognjem, i mladiće ćeš njihove seći mačem, i decu ćeš njihovu razbijati i trudne žene njihove rastrzati.
- ¹³ A Azailo reče: A šta je sluga tvoj, pas, da učini tako veliku stvar? A Jelisije mu reče: Pokazao mi je Gospod da ćeš ti biti car u Siriji.
- ¹⁴ Tada otišavši od Jelisija dodje ka gospodaru svom; a on mu reče: Šta ti reče Jelisije? A on odgovori: Reče mi da ćeš ozdraviti.
- ¹⁵ Ali sutradan uze Azailo pokrivač i zamočivši ga u vodu prostre mu po licu, te umre. A na njegovo mesto zacari se Azailo.
- ¹⁶ Pete godine carovanja Jorama, sina Ahavovog nad Izrailjem, kad Josafat beše car Judin, poče carovati Joram, sin Josafatov car Judin.
- ¹⁷ Imaše trideset i dve godine kad poče carovati, i carova osam godina u Jerusalimu.
- ¹⁸ I hodjaše putem careva Izrailjevih, kao što je činio dom Ahavov; jer kći Ahavova beše mu žena, te on činjaše što je zlo pred Gospodom.
- ¹⁹ Ali Gospod ne hte zatrti Jude radi Davida sluge svog, kao što mu beše rekao da će mu dati videlo izmedju sinova njegovih doveka.
- ²⁰ Za njegovog vremena odvrže se Edom da ne bude pod Judom, i postavi cara nad sobom.
- ²¹ Zato otide Joram u Sir i sva kola njegova s njim; i usta noću i udari na Edomce, koji ga behu opkolili, i na zapovednike od kola, i pobeže narod u svoje šatore.
- ²² Ipak se odvrgoše Edomci da ne budu pod Judom, do današnjeg dana. U isto vreme odmetnu se i Livna.
- ²³ A ostala dela Joramova i sve što je činio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinih?
- ²⁴ I Joram počinu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovom. A na njegovo se mesto zacari sin njegov Ohozija.
- ²⁵ Godine dvanaeste carovanja Jorama, sina Ahavovog, nad Izrailjem poče carovati Ohozija sin Joramov, car Judin.
- ²⁶ Imaše Ohozija dvadeset i dve godine kad se zacari, i carova godinu dana u Jerusalimu. Materi mu beše ime Gotolija, kći Amrija cara Izrailjevog.
- ²⁷ On hodjaše putem doma Ahavovog, i činjaše što je zlo pred Gospodom, kao dom

Ahavov, jer beše zet domu Ahavovom.

28 Zato podje s Joramom, sinom Ahavovim, na vojsku na Azaila cara sirskog u Ramot galadski; ali Sirci razbiše Jorama.

29 I vrati se car Joram da se leči u Jezraelu od rana koje mu zadaše Sirci u Rami, kad se bijaše s Azailom, carem sirskim; a Ohozija, sin Joramov car Judin, otide da vidi Jorama, sina Ahavovog u Jezraelu, jer beše bolestan.

ПОГЛАВЉЕ 9

A Jelisije prorok dozva jednog izmedju sinova proročkih, i reče mu: Opaši se i uzmi ovu uljanicu, pa idi u Ramot galadski.

2 I kad dodješ onamo, videćeš onde Juja, sina Josafata sina Nimsijinog, i ušavši izvedi ga izmedju braće njegove i odvedi ga u najtajniju klet.

3 I uzmi uljanicu i izlij mu na glavu, i reci: Ovako veli Gospod: Pomazah te za cara nad Izrailjem. Zatim otvori vrata i beži, i ne zabavljaj se.

4 I otide mladić, momak prorokov, u Ramot galadski.

5 I kad udje, gle, sedjahu vojvode; a on reče: Vojvodo, imam nešto da ti kažem. A Juj mu reče: Kome izmedju svih nas? A on reče: Tebi, vojvodo.

6 Tada usta, i udje u kuću, a on mu izli na glavu ulje, i reče mu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Pomazah te za cara nad narodom Gospodnjim, Izrailjem.

7 I pobij dom Ahava gospodara svog, jer hoću da pokajem krv sluga svojih proroka, i krv svih sluga Gospodnjih od ruke Jezaveljine.

8 I tako će izginuti sav dom Ahavov, i istrebiću Ahavu i ono što uza zid mokri, i uhvaćenog i ostavljenog u Izrailju.

9 I učiniću s domom Ahavovim kao s domom Jerovoama sina Navatovog i kao s domom Vase sina Ahijinog.

10 I Jezavelju će izjesti psi u polju jezraelskom i neće biti nikoga da je pogrebe. Potom otvori vrata i pobeže.

11 A Juj izadje k slugama gospodara svog, i zapitaše ga: Je li dobro? Što je došao taj bezumnik k tebi? A on im reče: Znate čoveka i besedu njegovu.

12 A oni rekoše: Nije istina; kaži nam. A on im reče: Tako i tako reče mi govoreći: Ovako veli Gospod: Pomazah te za cara nad Izrailjem.

13 Tada brže uzeše svak svoju haljinu, i metnuše poda nj na najvišem basamaku, i zatrubiše u trubu i rekoše: Juj posta car.

14 Tako se pobuni Juj, sin Josafata sina Nimsijinog, na Jorama; a Joram čuvaše Ramot galadski sa svim Izrailjem od Azaila, cara sirskog.

15 A beše se vratio car Joram da se leči u Jezraelu od rana koje mu zadaše Sirci, kad se bijaše s Azailom, carem sirskim. I reče Juj: Ako vam je volja, neka niko ne izlazi iz grada da otide i javi u Jezrael.

16 I Juj sede na kola i otide u Jezrael, jer Joram ležaoše onde; i Ohozija, car Judin beše došao da vidi Jorama.

17 A stražar koji stajaoše na kuli u Jezraelu, kad ugleda ljudstvo Jujevo gde ide, reče: Neko ljudstvo vidim. Tada reče Joram: Uzmi konjika i pošlji ga pred njih, i neka zapita: Je li mir?

18 I otide konjik preda nj, i reče: Ovako veli car: Je li mir? A Juj reče: Šta je tebi do mira? Hajde za mnom. A stražar javi govoreći: Glasnik dodje do njih, ali se ne vraća.

19 I posla drugog konjika, koji kad dodje k njima reče: Ovako veli car: Je li mir? A Juj reče:

Šta je tebi do mira? Hajde za mnom.

20 Opet javi stražar govoreći: Dodje do njih, ali se ne vraća; a hod kao da je hod Jujev, jer ide pomamno.

21 Tada reče Joram: Preži. I upregoš u kola njegova. Tako izađe Joram car Izrailjev i Ohozija car Judin, svaki na svojim kolima, i otidoše na susret Juju, i sretoše ga na njivi Navuteja Jezraeljanina.

22 I kad Joram ugleda Juja, reče mu: Je li mir, Juju? A on odgovori: Kakav mir? Dok je tolikog kurvanja Jezavelje, matere tvoje i čaranja njenih.

23 Tada Joram okrete se i pobeže govoreći Ohoziji: Izdaja, Ohozija!

24 Ali Juj zgrabi luk svoj i ustrel i Jorama među pleća da mu strela prodje kroz srce, te pade u kolima svojim.

25 Tada reče Juj Vadekaru, vojvodi svom: Uzmi ga, i baci ga na njivu Navuteja Jezraeljanina; jer opomeni se kad ja i ti zajedno jahasmo za Ahavom ocem njegovim, kako Gospod izreče za nj ovo zlo:

26 Zaista, krv Navutejevu i krv sinova njegovih videh sinoć, reče Gospod, i platiću ti na ovoj njivi, reče Gospod. Zato uzmi ga sad i baci na tu njivu po reči Gospodnjoj.

27 A Ohozija, car Judin videvši to pobeže k domu u vrtu; ali ga potera Juj, i reče: Ubijte i toga na njegovim kolima. I raniše ga na brdu Guru, koje je kod Ivleama. I uteče u Megidon, i onde umre.

28 I sluge ga njegove metnuše na kola i odvezoše u Jerusalem, i pogreboše ga u grobu njegovom kod otaca njegovih u gradu Davidovom.

29 A jedanaeste godine carovanja Jorama, sina Ahavovog poče carovati Ohozija nad Judom.

30 Iza toga Juj dodje u Jezrael. A Jezavelja kad ču, namaza lice svoje i nakiti glavu svoju, pa gledaše s prozora.

31 I kad Juj ulažашe na vrata, reče ona: Je li mir, Zimrije, krvniče gospodara svog?

32 A on pogleda na prozor i reče: Ko je sa mnom? Ko? Tada pogledaše u nj dva tri dvoranina.

33 A on im reče: Bacite je dole. I baciše je, i pršte krv njena po zidu i po konjima, i pogazi je.

34 Potom ušavši jede i pi, pa reče: Vidite onu prokletnicu i pogrebite je, jer je carska kći.

35 I otidoše da je pogrebu, i ne nadjoše od nje ništa do lobanju i stopala i šake.

36 I dodjoše natrag i javiše, a on reče: To je reč Gospodnja, koju je rekao preko sluge svog Ilije Tesvićanina govoreći: U polju jezraelskom izješće psi telo Jezaveljino.

37 Neka bude telo Jezaveljino kao gnoj na njivi u polju jezraelskom da se ne može kazati: Ovo je Jezavelja.

ПОГЛАВЉЕ 10

A Ahav imaše sedamdeset sinova u Samariji; i Juj napisa knjigu i posla je u Samariju ka glavarima jezraelskim, starešinama i hraniteljima Ahavovim, i reče:

2 Kako ova knjiga dodje k vama, u kojih su sinovi gospodara vašeg i kola i konji i grad tvrdi i oružje,

3 Gledajte koji je najbolji i najveštiji izmedju sinova gospodara vašeg, te ga posadite na presto oca njegovog, i bijte se za dom gospodara svog.

4 Ali se oni vrlo uplašiše i rekoše: Eto, dva cara ne odoleše mu, a kako ćemo mu mi

odoleti?

⁵ I koji beše nad domom, i koji beše nad gradom, i starešine i hranitelji poslaše k Juju govoreći: Mi smo sluge tvoje, činićemo sve što nam kažeš; nećemo nikoga postavljati carem; čini šta ti je volja.

⁶ I on im napisa drugu knjigu govoreći: Ako ste moji i slušate mene, uzmite glave svih sinova gospodara svog i dodjte k meni sutra u ovo doba u Jezrael. A sinovi carevi, sedamdeset ljudi, behu kod najznatnijih gradjana, koji ih hranjahu.

⁷ I kad im dodje ova knjiga, uzeše sinove careve i poklaše, sedamdeset ljudi, i metnuvši glave njihove u kotarice poslaše mu u Jezrael.

⁸ I dodje glasnik, koji mu javi govoreći: Donesoše glave sinova carevih. A on reče: Složite ih u dve gomile na vratima, neka stoje do sutra.

⁹ A ujutru izašav stade i reče svemu narodu: Vi niste krivi; eto, ja se podigoh na gospodara svog i ubih ga; ali ko pobi sve ove?

¹⁰ Vidite sada da nije izostala nijedna reč Gospodnja koju reče Gospod za dom Ahavov, nego je Gospod učinio što je govorio preko sluge svog Ilije.

¹¹ Potom pobi Juj sve koji behu ostali od doma Ahavovog u Jezraelu i sve vlastelje njegove i prijatelje njegove i sveštenike njegove, da ne osta nijedan.

¹² Potom se podiže i podje da ide u Samariju; i kad beše kod kolibe pastirske na putu,

¹³ Nadje Juj braću Ohozije cara Judinog, i reče: Ko ste? Oni rekoše: Mi smo braća Ohozijina i idemo da pozdravimo sinove careve i sinove caričine.

¹⁴ Tada reče: Pohvatajte ih žive. I pohvataše ih žive i poklaše ih na studencu kod kolibe pastirske, njih četrdeset, i ne ostavi nijednog od njih.

¹⁵ Potom otišavši odande nadje Jonadava, sina Rihavovog, koji ga srete. A on ga pozdravi i reče mu: Je li srce tvoje pravo kao što je moje srce prema tvom? A Jonadav odgovori: Jeste. Ako jeste, odgovori Juj, daj mi ruku. I dade mu ruku; a on ga uze k sebi u kola.

¹⁶ I reče: Hajde sa mnom, i vidi moju revnost za Gospoda. I odvezoše ga na njegovim kolima.

¹⁷ I kad dodje u Samariju, pobi sve što beše ostalo od doma Ahavovog u Samariji dokle ga ne istrebi po reči koju Gospod reče Iliji.

¹⁸ Potom sabra Juj sav narod i reče mu: Ahav je malo služio Valu, Juj će mu služiti više.

¹⁹ Zato dozovite mi sve proroke Valove, sve sluge njegove i sve sveštenike njegove, nijedan da ne izostane, jer veliku žrtvu hoću da prinesem Valu; ko ne dodje, poginuće. A Juj činjaše tako iz prevare hoteći pobiti sluge Valove.

²⁰ I reče Juj: Svetkujte svetkovinu Valu. I oglasiše je.

²¹ I posla Juj po svemu Izrailju, te dodjoše sve sluge Valove, i ne izosta nijedan da ne dodje; i udjoše u kuću Valovu, i napuni se kuća Valova od kraja do kraja.

²² Tada reče onome koji beše nad riznicom: Iznesi haljine svim slugama Valovim. I iznese im haljine.

²³ Zatim udje Juj s Jonadavom, sinom Rihavovim u kuću Valovu, i reče slugama Valovim: Promotrite i vidite da nije tu s vama koji sluga Gospodnji, nego samo sluge Valove.

²⁴ I tako udjoše da prinesu prinose i žrtve paljenice, a Juj namesti napolju osamdeset ljudi, i reče: Ako uteče koji od ovih ljudi koje vam dajem u ruke, duša će vaša biti za dušu njegovu.

²⁵ A kad se svrši žrtva paljenica, zapovedi Juj vojnicima i vojvodama: Udjite, pobijte ih, da ne izadje nijedan. I tako ih pobiše ostrim mačem i pobacaše ih vojnici i vojvode; potom otidoše u svaki grad gde beše kuća Valova.

- ²⁶ I izbaciše likove iz kuće Valove, i spališe ih.
- ²⁷ I izlomiše lik Valov i raskopaše kuću Valovu, i od nje načiniše prohode do današnjeg dana.
- ²⁸ Tako Juj istrebi Vala iz Izrailja.
- ²⁹ Ali ne odstupi Juj od grehova Jerovoama sina Navatovog, kojima navade na greh Izrailja, od zlatnih telaca, koji behu u Vetilju i u Danu.
- ³⁰ A Gospod reče Juju: Što si dobro svršio što je pravo preda mnom, i što si učinio domu Ahavovom sve što mi je bilo u srcu, zato će sinovi tvoji sedeti na prestolu Izrailjevom do četvrtog koljena.
- ³¹ Ali Juj ne pažaše da hodi po zakonu Gospoda Boga Izrailjevog svim srcem svojim, ne odstupi od grehova Jerovoamovih, kojima navede na greh Izrailja.
- ³² U to vreme poče Gospod krnjiti Izrailja, jer ih pobi Azailo po svim medjama Izrailjevim.
- ³³ Od Jordana k istoku sunčanom, svu zemlju galadsku, Gadovu i Ruvimovu i Manasijinu, od Aroira na potoku Arnonu, i Galad i Vasan.
- ³⁴ A ostala dela Jujeva i sve što je činio, i sva junaštva njegova, nisu li zapisana u dnevniku careva Izrailjevih?
- ³⁵ I počinu Juj kod otaca svojih, i pogreboše ga u Samariji; a na njegovo se mesto zacari Joahaz sin njegov.
- ³⁶ A carova Juj nad Izrailjem u Samariji dvadeset i osam godina.

ПОГЛАВЉЕ 11

- A** Gotolija, mati Ohozijina, videvši da joj pogibe sin usta i pobi sav rod carski.
- ² Ali Josaveja, kći cara Jorama sestra Ohozijinog, uze Joasa sina Ohozijinog, i ukrade ga izmedju sinova carevih, koje ubijahu, i s dojkijom njegovom sakri ga od Gotolije u ložnicu, te ne pogibe.
- ³ I bi sakriven s njom u domu Gospodnjem šest godina, a Gotolija carovaše u zemlji.
- ⁴ A sedme godine posla Jodaj i dozva stotnike i vojvode i vojnike, i uvede ih k sebi u dom Gospodnji, i uhvati veru s njima, i zakle ih u domu Gospodnjem, i pokaza im sina carevog.
- ⁵ I zapovedi im govoreći: Ovo učinite: vas trećina, koji dolazite u subotu, neka čuvaju stražu u dvoru carskom.
- ⁶ A trećina neka bude na vratima surskim, a trećina na vratima koja su iza vojnika; i čuvajte dom od sile.
- ⁷ A dva dela vas svih koji odlaze u subotu neka čuvaju stražu u domu Gospodnjem oko cara.
- ⁸ I opkolite cara svaki sa svojim oružjem u ruci, i ko bi navalio medju vrste neka se pogubi, i budite s carem kad stane izlaziti i ulaziti.
- ⁹ I stotnici učiniše sve kako zapovedi Jodaj sveštenik; i uzeše svaki svoje ljude koji dolažahu u subotu s onima koji odlažahu u subotu, i dodjoše k svešteniku Jodaju.
- ¹⁰ I sveštenik dade stotnicima koplja i štitove cara Davida, što behu u domu Gospodnjem.
- ¹¹ I vojnici stadoše svaki sa svojim oružjem u ruci od desne strane doma do leve strane doma prema oltaru i prema domu oko cara.
- ¹² Tada izvede sina carevog, i metnu mu venac na glavu, i dade mu svedočanstvo, i postaviše ga carem, i pomazaše ga, i pljeskajući rukama govorahu: Da živi car!
- ¹³ A kad Gotolija ču viku naroda, koji se stecaše, dodje k narodu u dom Gospodnji;

- ¹⁴ I pogleda, i gle, car stajaše kod stupa po običaju, i knezovi i trube oko cara, i sav narod iz zemlje radovaše se, i trube trubljahu. Tada Gotolija razdre haljine svoje i povika: Buna! Buna!
- ¹⁵ A sveštenik Jodaj zapovedi stotinicima koji behu nad vojskom, i reče im: Izvedite je iz vrsta napolje, i ko podje za njom pogubite ga mačem; jer reče sveštenik: Da ne pogine u domu Gospodnjem.
- ¹⁶ I načiniše joj mesto; i kad dodje na put kojim se ide u dom carski konjskim vratima, onde je ubiše.
- ¹⁷ Tada Jodaj učini zavet izmedju Gospoda i cara i naroda da će biti narod Gospodnji, takodje i izmedju cara i naroda.
- ¹⁸ Potom sav narod zemaljski otide u dom Valov, i raskopaše dom i oltar, i izlomiše likove njegove sasvim; a Matana sveštenika Valovog ubiše pred oltarima. A sveštenik opet uredi službu u domu Gospodnjem.
- ¹⁹ I uze stotnike i vojvode i vojnike i sav narod zemaljski, i izvedoše cara iz doma Gospodnjeg, i udjoše u dom carski putem na vrata vojnička. I sede na carski presto.
- ²⁰ I radovaše se sav narod zemaljski, i grad se umiri pošto Gotoliju ubiše mačem kod carskog doma.
- ²¹ Joasu beše sedam godina kad se zacari.

ПОГЛАВЉЕ 12

Sedme godine Jujeve poče carovati Joas, i carova četrdeset godina u Jerusalmu. Materi mu beše ime Sivija iz Virsaveje.

- ² I činjaše Joas što je pravo pred Gospodom dokle ga god učaše sveštenik Jodaj.
- ³ Ali visine ne biše oborene; narod još prinošaše žrtve i kadjaše na visinama.
- ⁴ I Joas reče sveštenicima: Sav novac posvećeni, što se donosi u dom Gospodnji, novac onih koji idu u boj, i novac od ucene svačije, i sav novac što ko donosi od svoje volje u dom Gospodnji.
- ⁵ Neka sveštenici uzimaju, svaki od svog poznanika, i oni neka opravljaju što je trošno u domu gde se god nadje da treba opraviti.
- ⁶ Ali do godine dvadeset treće carovanja Joasovog sveštenici još ne opraviše šta beše trošno u domu.
- ⁷ Tada car Joas dozva Jodaja sveštenika i ostale sveštenike, i reče im: Zašto ne opravljate što je trošno u domu? Odsele ne uzimajte novac od svojih poznanika, jer treba da vratite da se opravi što je trošno u domu.
- ⁸ I sveštenici pristaše da ne uzimaju novac od naroda i da ne opravljaju (oni) što je trošno u domu.
- ⁹ Tada sveštenik Jodaj uze jedan kovčeg, i proreza rupu na zaklopcu, i metnu ga kod oltara s desne strane kako se ulazi u dom Gospodnji; i sveštenici koji čuvahu vrata metaše u nj sve novce koji se donošahu u dom Gospodnji.
- ¹⁰ A kad vidjahu da ima mnogo novaca u kovčegu, tada dolažaaše pisar carev s poglavarom sveštetičkim, i izbrojavši svezivahu novce koji bi se našli u domu Gospodnjem.
- ¹¹ Potom davahu gotove novce onima koji upravljahu poslom i starahu se za dom Gospodnji, a oni ih izdavahu drvodeljama i poslenicima koji opravljahu dom Gospodnji,
- ¹² I zidarima i kamenarima, i da se dobavlja drvo i tesano kamenje, da se opravi šta beše

trošno u domu Gospodnjem, i da se dobavi sve što trebaše da se opravi dom.

13 Ali novcima koji donošahu u dom Gospodnji ne gradjahu čaša srebrnih za dom Gospodnji, ni viljušaka, ni kotlića, ni truba, niti kakvih sudova zlatnih ni srebrnih;

14 Nego ih davahu onima koji behu nad poslom da se opravi za njih dom Gospodnji.

15 I ne tražahu računa od ljudi kojima predavahu novce da izdaju poslenicima, jer verno radjahu.

16 Novci za prestup i novci za grehe ne donošahu se u dom Gospodnji; pripadahu sveštenicima.

17 Tada izadje Azailo, car sirski, i udari na Gat i uze ga; potom se okrete Azailo da ide na Jerusalim.

18 A Joas, car Judin uze sve posvećene stvari, što Josafat i Joram i Ohozija, oci njegovi carevi Judini, behu posvetili, i sve što sam beše posvetio, i sve zlato što se nadje u riznicama doma Gospodnjeg i doma carevog, i posla Azailu caru sirskom; i tako otide od Jerusalima.

19 A ostala dela Joasova i sve što je činio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinih?

20 A sluge njegove podigoše se i pobuniše se, i ubiše Joasa u domu Milonu, kuda se ide u Silu.

21 Joazahar, sin Simeatov i Jozavad sin Somirov, sluge njegove, ubiše ga, te umre; i pogreboše ga kod otaca njegovih u gradu Davidovom; a na njegovo mesto zacari se Amasija, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 13

Godine dvadeset treće carovanja Joasa sina Ohozijinog nad Judom zacari se Joahaz, sin Jujev nad Izrailjem u Samariji, i carova sedamnaest godina.

2 I činjaše što je zlo pred Gospodom, jer hodjaše za gresima Jerovoama, sina Navatovog, kojima navede na greh Izrailja i ne odstupi od njih.

3 Zato se razgnevi Gospod na Izrailja i dade ih u ruke Azailu, caru sirskom i u ruke Ven-Adadu sinu Azailovom za sve ono vreme.

4 Ali se Joahaz pomoli Gospodu, i Gospod ga usliši, jer vide nevolju Izrailjevu, kako ih muči car sirski.

5 I dade Gospod Izrailju izbavitelja, te se oprostiše ruke sirske, i življahu sinovi Izrailjevi u šatorima svojim kao pre.

6 Ali ne odstupiše od grehova doma Jerovoamovog kojima na greh navede Izrailja, nego hodiše u njima, i sam lug još stajaše u Samariji.

7 A ne osta Joahazu naroda više od pedeset konjika i deset kola i deset hiljada pešaka; nego ih pobi car sirski i satre ih, te biše kao prah kad se vrše.

8 A ostala dela Joahazova i sve što je činio, i junaštva njegova, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

9 I počinu Joahaz kod otaca svojih, i pogreboše ga u Samariji; a na mesto njegovo zacari se Joas, sin njegov.

10 Godine trideset sedme carovanja Joasovog nad Judom zacari se Joas, sin Joahazov nad Izrailjem u Samariji, i carova šesnaest godina.

11 I činjaše što je zlo pred Gospodom, ne odstupi ni od jednog greha Jerovoama, sina Navatovog, koji navede Izrailja na greh, nego u njima hodjaše.

12 A ostala dela Joasova, i sve što je činio, i junaštva njegova, kako je vojevao s Amasijom

carem Judinim, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

13 I počinu Joas kod otaca svojih, a Jerovoam sede na presto njegov; i pogreboše Joasa u Samariji kod careva Izrailjevih.

14 A Jelisije razbole se od bolesti, od koje i umre; i Joas, car Izrailjev dodje k njemu, i plaćući pred njim govoraše: Oče moj, oče moj, kola Izrailjeva i konjici njegovi!

15 A Jelisije mu reče: Uzmi luk i strele. I on uze luk i strele.

16 Tada reče caru Izrailjevom: Nategni luk rukom svojom. I nateže luk rukom svojom. A Jelisije metnu ruke svoje caru na ruke.

17 I reče: Otvori prozor s istoka. I otvori, a Jelisije reče: Pusti strelu. I on pusti strelu, a Jelisije reče: Strela izbavljenja Gospodnjeg, strela izbavljenja od Siraca; jer ćeš pobiti Sirce u Afeku, i satrćeš ih.

18 Još reče: Uzmi strele. I uze, a on reče caru Izrailjevom: Udari u zemlju. I udari tri puta, pa stade.

19 Tada se rasrdi na nj čovek Božji i reče: Da si udario pet puta ili šest puta, tada bi pobio Sirce sasvim; a sada ćeš ih samo tri puta razbiti.

20 Potom umre Jelisije, i pogreboše ga. A druge godine udariše čete moavske na zemlju.

21 I dogodi se kad pogrebavahu nekog čoveka, ugledaše četvrtu i baciše čoveka u grob Jelisijev; i kad čovek pade i dotače se kostiju Jelisijevih, ožive i usta na noge svoje.

22 A Azailo car sirski mučашe Izrailja svega veka Joahazovog.

23 Ali se Gospodu sažali za njima i smilova se na njih i pogleda na njih zaveta radi svog s Avramom, Isakom i Jakovom, i ne hte ih istrebiti i ne odvrže ih od sebe dosada.

24 I umre Azailo, car sirski, i na njegovo se mesto zacari Ven-Adad, sin njegov.

25 A Joas, sin Joahazov povrati iz ruke Ven-Adada, sina Azailovog, gradove koje beše Azailo uzeo ratom Joahazu ocu njegovom; tri puta ga razbi Joas, i povrati gradove Izrailjeve.

ПОГЛАВЉЕ 14

Druge godine carovanja Joasa, sina Joahazovog nad Izrailjem, zacari se Amasija, sin Joasov nad Judom.

2 Beše mu dvadeset i pet godina kad poče carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu beše ime Joadana, iz Jerusalima.

3 I činjaše što je pravo pred Gospodom, ali ne kao David otac njegov; sasvim činjaše onako kako je činio otac njegov Joas.

4 Jer visine ne biše oborene: narod još prinošашe žrtve i kadjaše na visinama.

5 A kad se utvrdi carstvo u ruci njegovoj, on pobi sluge svoje koje su ubile cara, oca njegovog.

6 Ali sinove tih krvnika ne pobi, kao što piše u knjizi zakona Mojsijevog, gde je zapovedio Gospod govoreći: Očevi da ne ginu za sinove niti sinovi za očeve, nego svaki za svoj greh neka gine.

7 On pobi deset hiljada Edomaca u slanoj dolini, i uze Selu ratom, i prozva je Jokteil, koje osta do danas.

8 Tada posla Amasija poslanike k Joasu, sinu Joahaza sina Jujevog, caru Izrailjevom, i reče: Dodji da se ogledamo.

9 A Joas, car Izrailjev posla k Amasiji caru Judinom i poruči mu: Trn na Livanu posla ka kedru na Livanu, i poruči: Daj svoju kćer sinu mom za ženu; ali naidje zverje livansko, i

izgazi trn.

10 Pobio si Edomce, pa se ponese srce tvoje; hvali se, i sedi kod kuće svoje; zašto bi se zaplitao u zlo da padneš i ti i Juda s tobom?

11 Ali ne poslušaj Amasija; i podiže se Joas, car Izrailjev, i ogledaše se, on i Amasija car Judin, u Vet-Semesu Judinom.

12 Ali Judu razbi Izrailj, te pobegoše svaki k svom šatoru.

13 A Amasiju, cara Judinog, sina Joasa sina Ohozijinog, uhvati Joas car Izrailjev u Vet-Semesu; potom dodje u Jerusalem i obori zid jerusalimski od vrata Jefremovih do vrata na uglu četiri stotine lakata.

14 I uze sve zlato i srebro i sve posudje što se nadje u domu Gospodnjem i u riznicama doma carevog, i taoce, pa se vrati u Samariju.

15 A ostala dela Joasova, što je učinio, i junaštva njegova, i kako je vojevao s Amasijom carem Judinim, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

16 I počinu Joas kod otaca svojih, i bi pogreben u Samariji kod careva Izrailjevih, a na njegovo se mesto zacari Jerovoam, sin njegov.

17 Amasija pak, sin Joasov car Judin, požive petnaest godina po smrti Joasa sina Joahazovog, cara Izrailjevog.

18 A ostala dela Amasijina nisu li zapisana u dnevniku careva Judinih?

19 I digoše bunu na nj u Jerusalemu, te pobeže u Lahis, a oni poslaše za njim u Lahis i ubiše ga onde.

20 A odande ga donesoše na konjima, i bi pogreben u Jerusalemu kod otaca svojih u gradu Davidovom.

21 Tada sav narod Judin uze Azariju, kome beše šesnaest godina, i zacariše ga na mesto oca njegovog Amasije.

22 On sazida Elat povrativši ga Judi pošto car počinu kod otaca svojih.

23 Godine petnaeste carovanja Amasije sina Joasovog nad Judom, zacari se Jerovoam, sin Joasov nad Izrailjem u Samariji, i carova četrdeset i jednu godinu.

24 I činjaše što je zlo pred Gospodom i ne odstupi ni od jednog greha Jerovoama, sina Navatovog kojima navede na greh Izrailja.

25 On povrati medje Izrailjeve od Emata do mora uz polje, po reči Gospoda Boga Izrailjevog, koju reče preko slugе svog Jone sina Amatijevog, proroka iz Getefera.

26 Jer Gospod vide da je u ljutoj nevolji Izrailj, i da nema ništa ni od uhvaćenog ni od ostavljenog, i da nema nikoga da pomogne Izrailju.

27 I ne beše rekao Gospod da zatre ime Izrailjevo pod nebom; zato ih izbavi preko Jerovoama, sina Joasovog.

28 A ostala dela Jerovoamova, i sve što je činio, i junaštva njegova, kako je vojevao i kako je povratio Damask i Emat od Jude Izrailju, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

29 Potom počinu Jerovoam kod otaca svojih, careva Izrailjevih, a na njegovo se mesto zacari Zaharija, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 15

Godine dvadeset sedme carovanja Jerovoamovog nad Izrailjem zacari se Azarija, sin Amasijin nad Judom.

2 Beše mu šesnaest godina kad se zacari, i carova pedeset i dve godine u Jerusalemu.

Materi mu beše ime Jeholija, iz Jerusalima.

³ On činjaše što je pravo pred Gospodom sasvim kao što je činio Amasija, otac njegov.

⁴ Ali visine ne biše oborene: narod još prinošaše žrtve i kadjaše na visinama.

⁵ A Gospod udari cara, te bi gubav do smrti svoje; i življaše u odvojenom domu; a Jotam, sin carev upravljaše dvorom i sudjaše narodu u zemlji.

⁶ A ostala dela Azarijina i sve što je činio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinih?

⁷ I počinu Azarija kod otaca svojih, i pogreboše ga kod otaca njegovih u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Jotam, sin njegov.

⁸ Trideset osme godine carovanja Azarijinog nad Judom zacari se Zaharija, sin Jerovoamov nad Izrailjem u Samariji, i carova šest meseci.

⁹ I činjaše što je zlo pred Gospodom kao što su činili oci njegovi; ne odstupi od grehova Jerovoama, sina Navatovog, kojima navede na greh Izrailja.

¹⁰ I pobuni se na nj Salum, sin Javisov, i ubi ga pred narodom i pogubi ga, i zacari se na njegovo mesto.

¹¹ A ostala dela Zaharijina, eno zapisana su u dnevniku careva Izrailjevih.

¹² To je reč Gospodnja koju reče Juju govoreći: Sinovi tvoji do četvrtog kolena sedeće na prestolu Izrailjevom. I zbi se tako.

¹³ Salum, sin Javisov, zacari se trideset devete godine carovanja Ozijinog nad Judom, i carova mesec dana u Samariji.

¹⁴ Jer Menajim, sin Gadijev iz Terse podiže se i dodje u Samariju i ubi Saluma, sina Javisovog u Samariji, i pogubi ga, i zacari se na njegovo mesto.

¹⁵ A ostala dela Salumova i buna koju podiže, eto, to je zapisano u dnevniku careva Izrailjevih.

¹⁶ Tada Menajim raskopa Tapsu i pobi sve koji behu u njoj i u medjama njenim od Terse, jer mu ne otvoriše, zato ih pobi i sve trudne žene njihove raspori.

¹⁷ Godine trideset devete carovanja Azarijinog nad Judom zacari se Menajim, sin Gadijev nad Izrailjem, i carova deset godina u Samariji.

¹⁸ I činjaše što je zlo pred Gospodom, ne odstupi svega veka svog od grehova Jerovoama, sina Navatovog kojima navede na greh Izrailja.

¹⁹ Tada Ful, car asirski udari na zemlju, a Menajim dade Fulu hiljadu talanata srebra da bi mu pomogao da utvrdi carstvo u svojoj ruci.

²⁰ A te novce uze Menajim od Izrailja, od svih bogatih ljudi, da ih da caru asirskom, od svakog po pedeset sikala. Tako se vrati car asirski, i ne zabavi se onde u zemlji.

²¹ A ostala dela Menajimova i šta je god činio, nije li zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

²² I počinu Menajim kod otaca svojih, a na njegovo se mesto zacari Fakija, sin njegov.

²³ Godine pedesete carovanja Azarijinog nad Judom zacari se Fakija, sin Menajimov nad Izrailjem u Samariji, i carova dve godine.

²⁴ I činjaše što je zlo pred Gospodom, ne odstupi od grehova Jerovoama sina Navatovog, kojima navede na greh Izrailja.

²⁵ I pobuni se na nj Fekaj sin Remalijin, vojvoda njegov, i ubi ga u Samariji u carskom dvoru, s Argovom i Arijem i s pedeset ljudi sinova Galadovih; i ubivši ga zacari se na njegovo mesto.

²⁶ A ostala dela Fakijina i šta je god činio, eno je zapisano u dnevniku careva Izrailjevih.

²⁷ Godine pedeset druge Azarije, cara Judinog, zacari se Fekaj sin Remalijin nad Izrailjem u Samariji, i carova dvadeset godina.

- ²⁸ I činjaše što je zlo pred Gospodom, ne odstupi od grehova Jerovoama, sina Navatovog, kojima navede na greh Izrailja.
- ²⁹ U vreme Fekaja, cara Izrailjevog dodje Teglat-Felasar car asirski, i uze Ijon i Avel-Vetmahu i Janoh i Kedes i Asor i Galad i Galileju, svu zemlju Neftalimovu, i preseli narod odande u Asiriju.
- ³⁰ Tada se pobuni Osija, sin Ilin na Fekaja, sina Remalijinog i ubi ga i pogubi ga, i zacari se na njegovo mesto dvadesete godine Jotama, sina Ozijinog.
- ³¹ A ostala dela Fekajeva i sve što je činio, eno je zapisano u dnevniku careva Izrailjevih.
- ³² Druge godine carovanja Fekaja sina Remalijinog nad Izrailjem zacari se Jotam, sin Ozijin nad Judom.
- ³³ Beše mu dvadeset i pet godina kad poče carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu. Materi mu beše ime Jerusa, kći Sadokova.
- ³⁴ I činjaše što je pravo pred Gospodom, sasvim činjaše kako je činio Ozija, otac njegov.
- ³⁵ Ali visine ne biše oborene: narod još prinošaše žrtve i kadjaše na visinama. On načini najviša vrata na domu Gospodnjem.
- ³⁶ A ostala dela Jotamova i sve što je činio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?
- ³⁷ U to vreme poče Gospod puštati na Judu Resina, cara sirskog i Fekaja sina Remalijinog.
- ³⁸ I Jotam počinu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davida oca svog; a na njegovo se mesto zacari Ahaz, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 16

- G**odine sedamnaeste Fekaja sina Remalijinog zacari se Ahaz sin Jotamov car Judin.
- ² Dvadeset godina beše Ahazu kad poče carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu, ali ne činjaše što je pravo pred Gospodom Bogom njegovim kao David otac njegov.
- ³ Jer hodjaše putem careva Izrailjevih, pa i sina svog pusti kroz oganj po gadnim delima naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih.
- ⁴ I prinošaše žrtve i kadjaše na visinama i po humovima i pod svakim zelenim drvetom.
- ⁵ Tada dodje Resin, car sirski i Fekaj, sin Remalijin car Izrailjev, dodjoše da biju Jerusolim, i opkoliše Ahaza; ali ga ne mogoše osvojiti.
- ⁶ U to vreme Resin car sirski povrati Sircima Elat, i izagna Judeje iz Elata, i dodjoše Sirci u Elat i ostaše onde do danas.
- ⁷ Ali Ahaz posla poslanike k Teglat-Felasaru caru asirskom u poruču mu: Sluga sam tvoj, hodi i izbavi me iz ruku cara sirskog i iz ruku cara Izrailjevog, koji se podigoše na me.
- ⁸ I uze Ahaz zlato i srebro što se nadje u domu Gospodnjem i u riznicama doma carskog, i posla na dar caru asirskom.
- ⁹ I posluša ga car asirski, i dodje na Damask i uze ga, i preseli narod odande u Kir, a Resina pogubi.
- ¹⁰ Tada car Ahaz otide na susret Teglat-Felasaru caru asirskom u Damask; i vide car Ahaz oltar koji beše u Damasku, pa posla svešteniku Uriji sliku od tog oltara i od sve naprave njegove.
- ¹¹ I načini sveštenik Urija oltar sasvim kako posla car Ahaz iz Damaska, onako načini Urija sveštenik, dokle se vrati car Ahaz iz Damaska.
- ¹² Pa kad se car vrati iz Damaska i vide oltar, pristupi k njemu i prinese žrtvu na njemu.
- ¹³ I zapali žrtvu svoju paljenicu i dar svoj, i izli naliv svoj, i pokropi oltar krvlju zahvalnih

žrtava svojih.

14 A bronzani oltar što beše pred Gospodom prenese s prednje strane doma da ne stoji između njegovog oltara i doma Gospodnjeg, i namesti ga pokraj svog oltara k severu.

15 I zapovedi car Ahaz Uriji svešteniku govoreći: Na velikom oltaru pali žrtvu paljenicu jutarnju i dar večernji i žrtvu paljenicu carevu s darom njenim i žrtvu paljenicu svega naroda zemaljskog s darovima njihovim i nalivima njihovim; i po njemu kropi svakom krvlju od žrtava paljenica i svakom krvlju od drugih žrtava. A za oltar bronzani promisliću.

16 I učini sveštenik Urija sve kako mu zapovedi car Ahaz.

17 I oplata s podnožja skide car Ahaz i uze s njih umivaonice, i more skide s volova bronzanih koji behu pod njim, i metnu ga na pod kameni.

18 I strehu subotnu, koju behu načinili u domu, i ulazak carski, koji beše spolja, ukloni takodje od doma Gospodnjeg, bojeći se cara asirskog.

19 A ostala dela Ahazova što je činio, nisu li zapisana u dnevniku careva Judinih?

20 I počinu Ahaz kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Jezeckija, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 17

Dvanaeste godine carovanja Ahazovog nad Judom zacari se u Samariji nad Izrailjem Osija, sin Ilin, i carova devet godina.

2 I činjaše što je zlo pred Gospodom, ali ne kao carevi Izrailjevi koji biše pre njega.

3 Na njega dodje Salmanasar car asirski, i Osija mu posta sluga, te mu plaćаше danak.

4 Ali car asirski opazi da Osija hoće da se odmetne, jer Osija posla poslanike k Soju, caru misirskom i ne posla danak godišnji caru asirskom; zato ga opkoli car asirski i svezavši baci ga u tamnicu.

5 A car asirski prodje svu zemlju i dodje na Samariju, i bi je tri godine.

6 Devete godine Osijine uze car asirski Samariju i odvede Izrailja u Asiriju i naseli u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i u gradovima midskim.

7 A to bi što sinovi Izrailjevi grešiše Gospodu Bogu svom, koji ih je izveo iz zemlje misirske ispod ruke Faraona, cara misirskog, i bojaše se drugih bogova,

8 I hodiše po uredbama naroda koji odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih, i kako činiše carevi Izrailjevi;

9 I tajno činiše sinovi Izrailjevi šta nije pravo pred Gospodom Bogom njihovim, i pogradiše visine po svim gradovima svojim, od kule stražarske do gradova ozidanih.

10 I podigoše likove i lugove na svakom visokom humu i pod svakim zelenim drvetom.

11 I kadjahu onuda po svim visinama kao narodi koje odagna Gospod ispred njih, i činjahu zle stvari gneveći Gospoda.

12 I služahu gadnim bogovima, za koje im beše Gospod rekao: Ne činite to.

13 I Gospod opominjaše Izrailja i Judu preko svih proroka i svih videlaca govoreći: Vratite se sa zlih puteva svojih i držite zapovesti moje i uredbе moje po svemu zakonu koji sam zapovedio ocima vašim i koji sam vam poslao po slugama svojim prorocima.

14 Ali ne poslušаше; nego behu tvrdovrati kao i oci njihovi, koji ne verovaše Gospodu Bogu svom.

15 I odbaciše uredbе Njegove i zavet Njegov, koji učini s ocima njihovim, i svedočanstva Njegova, kojima im svedočaše, i hodiše za ništavilom i postaše ništavi, i za narodima koji behu oko njih, za koje im beše zapovedio Gospod da ne čine kao oni.

- 16** I ostaviše sve zapovesti Gospoda Boga svog, i načiniše sebi livene likove, dva teleta, i lugove, i klanjaše se svoj vojsci nebeskoj, i služaše Valu.
- 17** I provodiše sinove svoje i kćeri svoje kroz oganj, i davaše se na vraćanje i gatanje, i prodaše se da čine zlo pred Gospodom gneveći Ga.
- 18** Zato se Gospod razgnevi vrlo na Izrailja, i odbaci ih od sebe, te ne osta nego samo pleme Judino.
- 19** Pa ni Juda ne držaše zapovesti Gospoda Boga svog, nego hodjaše po uredbama koje načiniše Izrailjci.
- 20** Zato Gospod povrže sve seme Izrailjevo, i muči ih, i predade ih u ruke onima koji ih plene, dokle ih i odbaci od sebe.
- 21** Jer se otcepiše Izrailjci od doma Davidovog, i postaviše carem Jerovoama, sina Navatovog, a Jerovoam odbi Izrailjce od Gospoda i navede ih da greše grehom velikim.
- 22** I hodiše sinovi Izrailjevi u svim gresima Jerovoamovim koje je on činio, i ne odstupiše od njih;
- 23** Dokle Gospod ne odbaci Izrailja od sebe kao što je govorio preko svih sluga svojih proroka, i tako preseljen bi Izrailj iz zemlje svoje u Asirsku do današnjeg dana.
- 24** Potom dovede car asirski ljude iz Vavilona i iz Hute i iz Ave i iz Emata i iz Sefarvima, i naseli ih u gradovima samarijskim mesto Izrailjaca, i naslediše Samariju, i življahu po gradovima njenim.
- 25** A kad počеше živeti onde, ne bojahu se Gospoda, a Gospod posla na njih lavove, koji ih davljahu.
- 26** Zato rekoše caru asirskom govoreći: Ovi narodi koje si doveo i naselio u gradovima samarijskim ne znaju zakone Boga one zemlje; zato posla na njih lavove, koji ih eto more, jer ne znaju zakone Boga one zemlje.
- 27** Tada zapovedi car asirski i reče: Odvedite onamo jednog od sveštenika koje ste doveli odande, pa neka ide i sedi onde, neka ih uči zakonu Boga one zemlje.
- 28** I tako jedan od sveštenika, koje behu odveli iz Samarije, dodje i nastani se u Vetilju, i učaše ih kako će se bojati Gospoda.
- 29** Ali načiniše sebi svaki narod svoje bogove, i pometaše ih u kuće visina, koje behu načinili Samarjani, svaki narod u svojim gradovima u kojima življahu.
- 30** Jer Vavilonjani načiniše Sokot-Venotu, a Hućani načiniše Nergala, a Emaćani načiniše Asima;
- 31** I Avljani načiniše Nivaza i Tartaka, a Sefarvimci spaljivahu sinove svoje ognjem Adramelehu i Anamelehu bogovima sefarvimskim.
- 32** Ali se bojahu Gospoda, i postaviše izmedju sebe sveštenike visinama, koji im služahu u domovima visina;
- 33** Bojahu se Gospoda, ali i svojim bogovima služahu po običaju onih naroda iz kojih ih preseliše.
- 34** I do današnjeg dana rade po starim običajima; ne boje se Gospoda, a ne rade ni po svojim uredbama i običajima, ni po zakonu i zapovesti što je zapovedio Gospod sinovima Jakova, kome nade ime Izrailj;
- 35** S kojima učini Gospod zavet i zapovedi im i reče: Ne bojte se drugih bogova niti im se klanjajte niti im služite niti im prinosite žrtava;
- 36** Nego Gospoda, koji vas je izveo iz zemlje misirske silom velikom i mišicom podignutom, Njega se bojte i Njemu se klanjajte i Njemu prinosite žrtve;
- 37** I uredbe i pravila i zakon i zapovesti što vam je napisao držite izvršujući ih uvek, i ne

bojte se drugih bogova.

³⁸ I ne zaboravljajte zavet koji je učinio s vama, i ne bojte se drugih bogova.

³⁹ Nego Gospoda Boga svog bojte se, i On će vas izbaviti iz ruku svih neprijatelja vaših.

⁴⁰ Ali ne poslušajte, nego radiše po starom svom običaju.

⁴¹ Tako ovi narodi bojahu se Gospoda i idolima svojim služahu; i sinovi njihovi i sinovi sinova njihovih čine do današnjeg dana onako kako su činili oci njihovi.

ПОГЛАВЉЕ 18

A treće godine carovanja Osije sina Ilinog nad Izrailjem zacari se Jezeckija sin Ahazov nad Judom.

² Beše mu dvadeset i pet godina kad poče carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu beše ime Avija, kći Zaharijina.

³ I činjaše što je pravo pred Gospodom sasvim kao što je činio David, otac njegov.

⁴ On obori visine, i izlomi likove i iseče lugove, i razbi zmiju od bronzе, koju beše načinio Mojsije, jer joj do tada kadjahu sinovi Izrailjevi; i prozva je Neustan.

⁵ Uzdaše se u Gospoda Boga Izrailjevog, i ne bi takvog izmedju svih careva Judinih posle njega ni pre njega.

⁶ Jer prionu za Gospoda, ne odstupi od Njega, nego drža zapovesti koje zapovedi Gospod Mojsiju.

⁷ I Gospod beše s njim; kuda god idjaše napredovaše; i odmetnu se od cara asirskog, te mu ne bi sluga.

⁸ On pobi Filisteje do Gaze i medje njene, od kule stražarske do grada ozidanog.

⁹ A četvrte godine carovanja Jezeckijinog, a to je sedma godina carovanja Osije sina Ilinog nad Izrailjem, podiže se Salmanasar car asirski na Samariju, i opkoli je.

¹⁰ I posle tri godine uze je; šeste godine carovanja Jezeckijinog, a devete godine carovanja Osijinog nad Izrailjem, bi uzeta Samarija.

¹¹ I odvede car asirski Izrailjce u Asiriju i naseli ih u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i po gradovima midskim.

¹² Jer ne slušaše glas Gospoda Boga svog i prestupaše zavet Njegov, sve što im je zapovedio Mojsije sluga Gospodnji, ne slušaše niti tvoriše.

¹³ A četrnaeste godine carovanja Jezeckijinog podiže se Senahirim, car asirski na sve tvrde gradove Judine, i uze ih.

¹⁴ Tada Jezeckija, car Judin posla u Lahis k caru asirskom i poruči mu: Zgrešio sam; vrati se od mene, šta god nametneš na me nosiću. A car asirski nametnu na Jezeckiju, cara Judinog, trista talanata srebra i trideset talanata zlata.

¹⁵ I dade car Jezeckija sve srebro što se nadje u domu Gospodnjem i u riznicama carskog dvora.

¹⁶ U to vreme car Jezeckija raskopa vrata na crkvi Gospodnjoj i pragove koje sam beše okovao, i dade caru asirskom.

¹⁷ Ali car asirski posla Tartana i Ravsarisa i Ravsaka iz Lahisa k caru Jezeckiji u Jerusalim s velikom vojskom; i oni se podigoše i dodjoše u Jerusalim; i podigavši se i došavši stadoše kod jaza gornjeg jezera, koji je pokraj puta u polju beljarevom.

¹⁸ I stadoše vikati cara. Tada dodje k njima Elijakim, sin Helkijin, koji beše nad dvorom i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar.

¹⁹ I reče im Ravsak: Kažite caru Jezeckiji: Ovako kaže veliki car, car asirski: Kakva je to

uzdanica, u koju se uzdaš?

20 Ti veliš, ali su prazne reči, da imaš saveta i sile za rat. U šta se dakle uzdaš, te si se odmetnuo od mene?

21 Gle, uzdaš se u Misir, u štap od trske slomljene, na koji ako se ko nasloni, ući će mu u ruku i probošće je; takav je Faraon car misirski svima koji se uzdaju u nj.

22 Ako li mi kažete: Uzdamo se u Gospoda Boga svog; nije li to onaj čije je visine i oltare oborio Jezeckija i zapovedio Judi i Jerusalimu: Pred ovim oltarom klanjajte se u Jerusalimu.

23 Hajde, zateci se mom gospodaru, caru asirskom; i daću ti dve hiljade konja, ako možeš dobiti koji će jahati na njima.

24 Kako ćeš dakle odbiti i jednog vojvodu izmedju najmanjih slugu gospodara mog? Ali se ti uzdaš u Misir za kola i konjike.

25 Svrh toga, eda li sam ja bez Gospoda došao na ovo mesto da ga zatrem? Gospod mi je rekao: Idi na tu zemlju, i zatri je.

26 Tada Elijakim, sin Helkijin i Somna i Joah rekoše Ravsaku: Govori slugama svojim sirski, jer razumemo, a nemoj nam govoriti judejski da sluša narod na zidu.

27 A Ravsak im reče: Eda li me je gospodar moj poslao ka gospodaru tvom ili k tebi da kažem ove reči? Nije li k tim ljudima, što sede na zidu, da jedu svoju nečist i da piju svoju mokraću s vama?

28 Tada stade Ravsak i povika glasno judejski, i reče govoreći: Čujte reč velikog cara, cara asirskog.

29 Ovako kaže car: Nemojte da vas vara Jezeckija; jer vas ne može izbaviti iz moje ruke.

30 Nemojte da vas nagovori Jezeckija da se pouzdate u Gospoda, govoreći: Gospod će nas izbaviti, i ovaj se grad neće dati u ruke caru asirskom.

31 Ne slušajte Jezeckije; jer ovako kaže car asirski: Učinite mir sa mnom, i hodite k meni pa jedite svaki sa svog čokota i svaki sa svoje smokve, i pijte svaki iz svog studenca.

32 Dokle ne dodjem i odnesem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju obilnu žitom i vinom, u zemlju obilnu hlebom i vinogradima, u zemlju obilnu maslinom i uljem i medom, pa ćete živeti i nećete izginuti. Ne slušajte Jezeckije, jer vas vara govoreći: Gospod će nas izbaviti.

33 Je li koji izmedju bogova drugih naroda izbavio svoju zemlju iz ruke cara asirskog?

34 Gde su bogovi ematski i arfadski? Gde su bogovi sefarvinski, enski i avski? Jesu li izbavili Samariju iz mojih ruku?

35 Koji su izmedju svih bogova ovih zemalja izbavili zemlju svoju iz moje ruke? A Gospod će izbaviti Jerusalim iz moje ruke?

36 Ali narod ćutaše, i ne odgovoriše mu ni reči, jer car beše zapovedio i rekao: Ne odgovarajte mu.

37 Tada Elijakim, sin Helkijin, koji beše nad dvorom i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar, dodjoše k Jezeckiji razdrvši haljine, i kazaše mu reči Ravsakove.

ПОГЛАВЉЕ 19

A kad to ču car Jezeckija, razdre haljine svoje i veza oko sebe kostret, pa otide u dom Gospodnji.

2 I posla Elijakima, koji beše nad dvorom, i Somnu pisara i najstarije sveštenike obučene u kostret k Isaiji proroku, sinu Amosovom.

3 I rekoše mu: Ovako veli Jezeckija: Ovo je dan nevolje i kara i ruga; jer prispeše deca do porodjaja, a nema snage da se rode.

⁴ Da ako je čuo Gospod Bog tvoj sve što reče Ravsak, kog posla car asirski, gospodar njegov da ruži Boga Živoga i da Ga vredja rečima, koje je čuo Gospod Bog tvoj; pomoli se za ostatak koji se nalazi.

⁵ I dodjoše k Isaiji sluge cara Jezekije.

⁶ I reče im Isaija: Ovako recite gospodaru svom: Ovako veli Gospod: Ne plaši se od reči koje si čuo, kojima huliše na me sluge cara asirskog.

⁷ Evo, ja ću pustiti na nj duh, te će čuti glas i vratiti se u svoju zemlju, i učiniću da pogine od mača u svojoj zemlji.

⁸ I tako, vrativši se Ravsak nadje cara asirskog gde bije Livnu, jer beše čuo da je otišao od Lahisa.

⁹ A on ču za Tiraku, cara huskog gde kazaše: Evo ide da se bije s tobom. Zato opet posla poslanike k Jezekiji govoreći:

¹⁰ Ovako recite Jezekiji, caru Judinom: Nemoj da te vara Bog tvoj, u kog se uzdaš govoreći: Neće se dati Jerusolim u ruke caru asirskom.

¹¹ Eto čuo si šta su učinili carevi asirski svim zemljama potvrđi ih sasvim; a ti li ćeš se izbaviti?

¹² Jesu li narode koje satrše oci moji izbavili bogovi njihovi, Gosance, Harance, Resefe i sinove Edenove, koji behu u Telasaru?

¹³ Gde je car ematski i car arfadski i car od grada Sefarvima, od Ene i Ave?

¹⁴ A kad Jezekija primi knjigu iz ruku poslanika i pročita je, otide u dom Gospodnji, i razvi je Jezekija pred Gospodom.

¹⁵ I pomoli se Jezekija Gospodu govoreći: Gospode Bože Izrailjev, koji sediš na heruvimima, Ti si sam, Bog svim carstvima na zemlji, Ti si stvorio nebo i zemlju,

¹⁶ Prigni, Gospode, uho svoje i čuj; otvori, Gospode, oči svoje i vidi; čuj reči Senahirima, koji posla da ruži Boga Živoga.

¹⁷ Istina je, Gospode, opustošili su carevi asirski one narode i zemlje njihove;

¹⁸ I pobacali su bogove njihove u oganj, jer ne behu bogovi, nego delo ruku čovečijih, drvo i kamen; zato ih potrše.

¹⁹ I zato, Gospode Bože naš, izbavi nas iz ruku njegovih, da poznadu sva carstva na zemlji da si Ti, Gospode, sam Bog.

²⁰ Tada posla Isaija sin Amosov k Jezekiji, i poruči mu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Uslišio sam za šta si mi se molio radi Senahirima, cara asirskog.

²¹ Ovo je reč koju izreče Gospod za nj: Ruga ti se i podsmeva ti se devojka, kći sionska, za tobom maše glavom kći jerusalimska.

²² Koga si ružio i hulio? I na koga si podigao glas? I podigao u vis oči svoje? Na Sveca Izrailjevog.

²³ Preko poslanika svojih ružio si Gospoda i rekao si: S mnoštvom kola svojih izidjoh na visoke gore, na strane livanske, i poseći ću visoke kedre njegove i lepe jele njegove, i ući ću u krajnji stan njegov, u šumu njegova Karmila.

²⁴ Ja sam kopao i pio vodu tudju, i isušio sam stopama svojim sve potoke gradovima.

²⁵ Nisi li čuo da ja to odavna činim i od iskona da sam tako uredio? Sada puštam to, da prevratiš tvrde gradove u puste gomile.

²⁶ Zato koji u njima žive iznemogoše, uplašiše se i smetoše se, postaše kao trava poljska, kao zelena travica, kao trava na krovovima, koja se suši pre nego sazri.

²⁷ Znam sedenje tvoje, i polaženje tvoje i dolaženje tvoje znam, i kako besniš na me.

²⁸ Jer besniš na me, i tvoja obest dodje do mojih ušiju; zato ću metnuti brnjicu svoju na

nozdrve tvoje i uzdu svoju u gubicu tvoju, pa ću te odvesti natrag putem kojim si došao.

²⁹ A tebi ovo neka bude znak: ješćete ove godine šta samo od sebe rodi, i druge godine šta opet samo od sebe rodi; a treće godine sejte i žanjite i sadite vinograde i jedite rod s njih.

³⁰ Jer ostatak doma Judinog, što ostane, opet će pustiti žile ozdo i roditi ozgo.

³¹ Jer će iz Jerusalima izaći ostatak, i iz gore Siona, koji se sačuvaju. Revnost Gospoda nad vojskama učiniće to.

³² Zato ovako veli Gospod za cara asirskog: Neće ući u ovaj grad niti će baciti amo strele, neće se primaći ka njemu sa štitom, niti će iskopati opkope oko njega.

³³ Vrat će se putem kojim je došao, a u grad ovaj neće ući, veli Gospod.

³⁴ Jer ću braniti taj grad, i sačuvaću ga sebe radi i radi Davida, sluga svog.

³⁵ I istu noć andjeo Gospodnji izadje i pobi u logoru asirskom sto i osamdeset i pet hiljada; i kad ustaše ujutru, a to sve sami mrtvaci.

³⁶ Te se podiže Senahirim, car asirski, i otide, i vrativši se osta u Nineviji.

³⁷ I kad se klanjaše u domu Nisroka, boga svog, Adrameleh i Sarasar sinovi njegovi ubiše ga mačem, a sami pobegoše u zemlju araratsku, i na njegovo se mesto zacari Esaradon, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 20

U to vreme razbole se Jezeckija na smrt; i dodje k njemu prorok Isaija, sin Amosov i reče mu: Ovako veli Gospod: Naredi za kuću svoju, jer ćeš umreti i nećeš ostati živ.

² A on se okrete licem k zidu, i pomoli se Gospodu govoreći:

³ Oh, Gospode, opomeni se da sam jednako hodio pred Tobom verno i s celim srcem, i tvorio šta je Tebi ugodno. I plaka Jezeckija veoma.

⁴ I Isaija još ne beše otišao do polovine dvora, a dodje mu reč Gospodnja govoreći:

⁵ Vрати se i reci Jezeckiji, vodji naroda mog: Ovako veli Gospod Bog Davida oca tvog: Čuo sam molitvu tvoju, i video sam suze tvoje; evo isceliću te, do tri dana ići ćeš u dom Gospodnji.

⁶ I dodaću ti veku petnaest godina, i izbaviću tebe i ovaj grad iz ruku cara asirskog, i braniću ovaj grad sebe radi i radi Davida, sluga svog.

⁷ Potom reče Isaija: Donesite grudu suvih smokava. I donesavši priviše mu na otok, i isceli se.

⁸ A Jezeckija reče Isaiji: Šta će biti znak da će me Gospod isceliti i da ću do tri dana otići u dom Gospodnji?

⁹ A Isaija reče: Ovo neka ti bude znak od Gospoda da će učiniti Gospod šta je rekao: hoćeš li da otide sen deset koljenaca napred ili da se vrati deset koljenaca natrag?

¹⁰ A Jezeckija reče: Lako je da sen otide napred deset koljenaca; nemoj, nego neka se vrati sen deset koljenaca natrag?

¹¹ I Isaija prorok zavapi ka Gospodu, i vrati Gospod sen po koljencima po kojima beše otišao na sunčaniku Ahazovom natrag za deset koljenaca.

¹² U to vreme Merodah-Valadan, sin Valadanov, car vavilonski posla knjigu s darom Jezeckiji; jer beše čuo da je bolestan Jezeckija.

¹³ I Jezeckija saslušavši poslanike pokaza im sve riznice svoje, srebro i zlato i mirise, i najbolje ulje, i kuću gde mu beše oružje, i šta se god nalažalo u riznicama njegovim, ne osta ništa da im ne pokaza Jezeckija u kući svojoj i u svemu gospodstvu svom.

- 14** Tada dodje prorok Isaija k caru Jezeckiji i reče mu: Šta su govorili ti ljudi i odakle su došli k tebi? A Jezeckija reče: Iz daleke zemlje došli su, iz Vavilona.
- 15** A on reče: Šta su videli u tvom dvoru? A Jezeckija reče: Videli su sve što ima u mom dvoru; nije ostalo ništa u riznicama mojim da im nisam pokazao.
- 16** Tada reče Isaija Jezeckiji: Čuj reč Gospodnju.
- 17** Evo doći će vreme kad će se odneti u Vavilon sve što ima u kući tvojoj, i što su sabirali oci tvoji do danas, neće ostati ništa, veli Gospod.
- 18** I sinove tvoje, koji će izaći od tebe, koje ćeš roditi, uzeće da budu dvorani u dvoru cara vavilonskog.
- 19** A Jezeckija reče Isaiji: Dobra je reč Gospodnja, koju si rekao. Još reče: Je li? Za mog veka biće mir i vera?
- 20** A ostala dela Jezeckijina i sva junaštva njegova, i kako je načinio jezero, i vodu doveo u grad, nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?
- 21** I počinu Jezeckija kod otaca svojih, a na njegovo se mesto zacari Manasija, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 21

- D**vanaest godina beše Manasiji kad poče carovati, i carova pedeset i pet godina u Jerusalimu. Materi mu beše ime Efsiva.
- 2** I činjaše što je zlo pred Gospodom po gadnim delima naroda, koje Gospod odagna ispred sinova Izrailjevih;
- 3** Jer opet načini visine, koje beše potro Jezeckija otac njegov, i podiže oltare Valu, i načini lug kao što beše načinio Ahav, car Izrailjev, i klanjaše se svoj vojsci nebeskoj i služaše joj.
- 4** I načini oltare u domu Gospodnjem, za koji beše rekao Gospod: U Jerusalimu ću namestiti ime svoje;
- 5** Načini oltare svoj vojsci nebeskoj u dva trema doma Gospodnjeg.
- 6** I sina svog provede kroz oganj, i vračашe i gataše, i uredi one što se dogovaraju s duhovima i vračare; i činjaše vrlo mnogo što je zlo pred Gospodom, gneveći Ga.
- 7** I postavi rezan lik šumski koji načini u domu, za koji beše rekao Gospod Davidu i Solomunu, sinu njegovom: U ovom domu i u Jerusalimu, koji izabrah izmedju svih plemena Izrailjevih, namestiću ime svoje doveka;
- 8** I neću više dati da se makne noga sinovima Izrailjevim iz zemlje koju dadoh ocima njihovim, ako samo uzdrže i ustvore sve što sam im zapovedio, i sav zakon koji im je zapovedio moj sluga Mojsije.
- 9** Ali ne poslušашe, jer ih zavede Manasija, te činiše gore nego narodi koje istrebi Gospod ispred sinova Izrailjevih.
- 10** A Gospod govoraše preko sluga svojih proroka govoreći:
- 11** Što učini Manasija, car Judin ta gadna dela čineći gore od svega što su činili Amorejci koji pre njega biše, i navede na greh i Judu gadnim bogovima svojim;
- 12** Zato ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Evo, ja ću pustiti zlo na Jerusolim, i na Judu, da će svakome ko čuje zujati oba uha.
- 13** Jer ću zategnuti nad Jerusolimom uže samarijsko i merila doma Ahavovog, i zbrisaću Jerusolim, kao što se briše zdela, i izbiše se pa se izvrne.
- 14** I ostaviću ostatak nasledstva svog, i daću ih u ruke neprijateljima njihovim da budu plen i grabež svim neprijateljima svojim.
- 15** Jer činiše što je zlo preda mnom, i gneviše me od dana kad izidjoše oci njihovi iz Misira

do danas.

16 Još i pravu krv veoma mnogu proli Manasija tako da napuni Jerusolim od kraja do kraja, osim greha svog kojim navede Judu na greh da čini što je zlo pred Gospodom.

17 A ostala dela Manasijina i sve što je činio, i greh, kojim je grešio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinih?

18 I počinu Manasija kod otaca svojih, i bi pogreben u vrtu kod doma svog, u vrtu Ozinom; a na njegovo mesto zacari se Amon, sin njegov.

19 Dvadeset i dve godine imaše Amon kad poče carovati, i carova dve godine u Jerusalimu. Materi mu beše ime Mesulemeta, kći Arusova, iz Joteve.

20 On činjaše što je zlo pred Gospodom, kao što je činio Manasija, otac njegov.

21 I hodjaše svim putem kojim je hodio otac njegov, i služaše gadnim bogovima, kojima je služio otac njegov, i klanjaše im se.

22 I ostavi Gospoda Boga otaca svojih, i ne hodi putem Gospodnjim.

23 A sluge Amonove pobuniše se na nj, i ubiše cara u dvoru njegovom.

24 A narod zemaljski pobi sve koji se behu pobunili na cara Amona; i zacari narod zemaljski na njegovo mesto Josiju, sina njegovog.

25 A ostala dela Amonova, što je činio, nisu li zapisana u dnevniku careva Judinih?

26 I pogreboše ga u njegovom grobu u vrtu Ozinom; i Josija, sin njegov bi car na njegovo mesto.

ПОГЛАВЉЕ 22

O sam godina beše Josiji kad poče carovati, i carova trideset i jednu godinu u Jerusalimu. Materi mu beše ime Jedida, kći Adajeva, iz Voskata.

2 On činjaše što je pravo pred Gospodom, i hodjaše svim putem Davida, oca svog i ne odstupаше ni nadesno ni nalevo.

3 A osamnaeste godine carovanja Josijinog posla car Safana, sina Azalije sina Mesulamovog, pisara, u dom Gospodnji, govoreći:

4 Idi ka Helkiji poglavaru sveštениčkom, neka izbroji novce donesene u dom Gospodnji, što su nakupili od naroda vratari.

5 I neka ih da poslenicima koji nadgledaju dom Gospodnji, pa neka daju poslenicima koji rade oko doma Gospodnjeg da se opravi što je trošno u domu,

6 Drvodeljama i kamenarima i zidarima, i da se kupuje drvo i kamen tesani da se opravi dom.

7 Ali da im se ne traže računi od novaca koji im se dadu, jer će verno raditi.

8 Tada reče Helkija, poglavar sveštениčki, Safanu pisaru: Nadjoh zakonik u domu Gospodnjem. I Helkija dade knjigu Safanu, i on je pročitа.

9 A Safan pisar otide k caru, i javi caru govoreći: Pokupiše sluge tvoje novce što se nadjoše u domu, predaše ih poslenicima koji nadgledaju dom Gospodnji.

10 I kaza Safan pisar caru govoreći: Knjigu mi dade Helkija sveštenik. I pročitа je Safan caru.

11 A kad car ču reči u zakoniku, razdre haljine svoje.

12 I zapovedi car Helkiji svešteniku i Ahikamu sinu Safanovom i Ahvoru sinu Mihejevom i Safanu pisaru i Asaji sluzi carevom, govoreći:

13 Idite, upitajte Gospoda za me i za narod i za svega Judu radi reči ove knjige što se nadje; jer je velik gnev Gospodnji koji se raspalio na nas zato što oci naši ne slušaše reči

ove knjige da čine sve onako kako nam je napisano.

14 I tako otide Helkija sveštenik i Ahikam i Ahvor i Safan i Asaja k proročici Oldi, ženi Saluma sina Tekuja sina Arasa rizničara; a ona stajaše u Jerusalimu u drugom kraju, i govoraše s njom.

15 A ona im reče: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Kažite čoveku koji vas je poslao k meni:

16 Ovako veli Gospod: Evo pustiću zlo na to mesto i na stanovnike njegove, sve što govori knjiga koju je pročitao car Judin,

17 Zato što me ostaviše, i kadiše drugim bogovima da bi me gnevili svim delima ruku svojih; zato se gnev moj raspalio na to mesto, i neće se ugasiti.

18 A caru Judinom, koji vas je poslao da upitate Gospoda, ovako mu kažite: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev za reči koje si čuo:

19 Što je umeknulo srce tvoje, i ponizio si se pred Gospodom kad si čuo šta sam govorio za to mesto i za stanovnike njegove da će biti pustoš i prokletinja, i što si razdro haljine svoje i plakao preda mnom, zato i ja usliših tebe, veli Gospod.

20 Zato, evo, ja ću te pribрати k ocima tvojim, i na miru ćeš biti pribran u grob svoj, i nećeš očima svojim videti zlo koje ću pustiti na to mesto. I kazaše to caru.

ПОГЛАВЉЕ 23

Tada posla car, te se skupiše k njemu sve starešine Judine i jerusalimske.

2 I otide car u dom Gospodnji i s njim svi ljudi iz zemlji Judine i svi Jerusalimljani i sveštenici i proroci i sav narod, malo i veliko, i pročita im sve reči knjige zavetne, koja se nadje u domu Gospodnjem.

3 I car stojeći kod stupa učini zavet pred Gospodom da će oni ići za Gospodom i držati zapovesti Njegove i svedočanstva Njegova i uredbe Njegove svim srcem i svom dušom, vršeći reči tog zaveta napisane u toj knjizi. I sav narod prista na zavet.

4 Tada zapovedi car Helkiji, poglavaru sveštencičkom i sveštenicima drugog reda i onima koji čuvahu vrata, da iznesu iz crkve Gospodnje sve stvari koje behu načinjene Valu i gaju i svoj vojsci nebeskoj; i spali ih iza Jerusalima u polju kedronskom, i odnese pepeo od njih u Vetilj.

5 I svrže sveštenike idolske koje behu postavili carevi Judini da kade po visinama u gradovima Judinim i oko Jerusalima tako i one koji kadjahu Valu, suncu i mesecu i zvezdama i svoj vojsci nebeskoj.

6 I iznese gaj iz doma Gospodnjeg iza Jerusalima na potok Kedron, i spali ga na potoku Kedronu i satire u prah, i prosu prah na grobove sinova narodnih.

7 I pokvari kuće kurvarske koje behu u domu Gospodnjem, u kojima žene tkahu zastirače za gaj.

8 I dovedavši sve sveštenike iz gradova Judinih oskvrni visine gde kadjahu sveštenici od Geve do Virsaveje, i pokvari visine na vratima, i koja beše na ulasku na vratima Isusa zapovednika gradskog nalevo od vrata gradskih.

9 Ali sveštenici onih visina ne pristupahu k oltaru Gospodnjem u Jerusalimu, nego jedjahu presne hlebove medju braćom svojom.

10 Oskvrni i Tofet, koji beše u dolini sinova Enomovih, da ne bi niko više vodio sina svog ni kćeri svoje kroz oganj Molohu.

11 I ukloni konje koje behu postavili carevi Judini suncu od ulaska u dom Gospodnji do kuće Natan-Meleha dvoranina, koja beše u Farurimu; a kola sunčana sažeže ognjem.

- 12** I oltare na krovu sobe Ahazove, koje behu načinili carevi Judini, i oltare koje beše načinio Manasija u oba trema doma Gospodnjeg, pokvari car, i uzevši ih odande baci prah od njih u potok Kedron.
- 13** I visine prema Jerusalimu s desne strane na gori maslinskoj, koje beše načinio Solomun, car Izrailjev Astaroti gadu sidonskom i Hemosu gadu moavskom i Melhomu gadu sinova Amonovih, oskvrni car.
- 14** I izlomi likove i iseče gajeve, i mesta njihova napuni kostiju ljudskih.
- 15** I oltar, koji beše u Vetilju, visinu, koju beše načinio Jerovoam, sin Navatov, koji navede na greh Izrailja, i oltar i visinu pokvari, i spalivši visinu satre je u prah, i spali gaj.
- 16** I obazrevši se Josija vide grobove koji behu onde na gori, i posla te izvadiše kosti iz grobova, i sažeže ih na oltaru i oskvrni ga, po reči Gospodnjoj, koju reče čovek Božji, koji napred kaza te stvari.
- 17** I reče: Kakav je ono spomenik što vidim? Rekoše mu gradjani: Ono je grob čoveka Božijeg koji dodje iz Jude i napred kaza to što si učinio na oltaru u Vetilju.
- 18** A on reče: Ostavite ga, niko da mu ne kreće kosti. Tako se sačuvaše kosti njegove s kostima onog proroka koji dodje iz Samarije.
- 19** I sve domove visina po gradovima samarijskim koje načiniše carevi Izrailjevi gneveći Gospoda, pokvari Josija; i učini s njima sve onako kako učini u Vetilju.
- 20** I pokla sve sveštenike visina, koji behu onuda, na oltarima, i sažeže kosti ljudske na njima; potom se vrati u Jerusolim.
- 21** Tada zapovedi car svemu narodu govoreći: Praznujte pashu Gospodu Bogu svom, kao što piše u knjizi zavetnoj.
- 22** Jer ne bi praznovana ovako pasha od vremena sudija koje sudiše Izrailju i za sve vreme careva Izrailjevih i careva Judinih.
- 23** Kao što bi osamnaeste godine cara Josije praznovana pasha Gospodu u Jerusalimu.
- 24** I one što se dogovaraju s duhovima i vračare, i likove i gadne bogove i sve gadove koji se vidjahu u zemlji Judinoj i u Jerusalimu istrebi Josija da izvrši reči zakona napisane u knjizi koju nadje Helkija sveštenik u domu Gospodnjem.
- 25** Ni pre njega ne beše takvog cara, koji bi se obratio ka Gospodu svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom, sasvim po zakonu Mojsijevom, niti posle njega nasta takav kao on.
- 26** Ali se Gospod ne povrati od žestine velikog gneva svog, kojom se beše raspalio gnev Njegov na Judu za sve draženje kojim Ga beše dražio Manasija.
- 27** I reče Gospod: i Judu ću odbaciti od sebe kao što sam odbacio Izrailja, i grad ću ovaj odbaciti, koji sam izabrao, Jerusolim, i dom, za koji rekoh: Tu će biti ime moje.
- 28** A ostala dela Josijina i sve što je činio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?
- 29** U njegovo vreme izadje Faraon Nehaon, car misirski na cara asirskog k reci Efratu, i car Josija izadje preda nj, a on kako ga vide ubi ga u Megidonu.
- 30** I mrtvog metnuše ga sluge njegove na kola, i odvezoše ga iz Megidona u Jerusolim, i pogreboše ga u grobu njegovom; i narod zemaljski uze Joahaza, sina Josijinog, i pomazaše ga i zacariše ga na mesto oca njegovog.
- 31** Dvadeset i tri godine beše Joahazu kad poče carovati, i carova tri meseca u Jerusalimu. Materi mu beše ime Amutala, kći Jeremijina, iz Livne.
- 32** On činjaše što je zlo pred Gospodom sasvim kako su činili oci njegovi.
- 33** I sveza ga Faraon Nehaon u Rivli, u zemlji ematskoj da više ne caruje u Jerusalimu, i oglobi zemlju sto talanata srebra i talanat zlata.

- ³⁴ A carem postavi Faraon Nehaon Elijakima, sina Josijinog na mesto Josije oca njegovog, i prede mu ime Joakim; a Joahaza uze i otide u Misir, a on umre onde.
- ³⁵ A ono srebro i zlato dade Joakim Faraonu razrezavši na zemlju da bi dao novce po zapovesti Faraonovoj, od svakog uzimajući kako beše cenjen, srebro i zlato po narodu u zemlji, da da Faraonu Nehaonu.
- ³⁶ Dvadeset i pet godina beše Joakimu kad poče carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu beše ime Zevuda, kći Fedajeva, iz Rume.
- ³⁷ A on činjaše što je zlo pred Gospodom sasvim kako su činili oci njegovi.

ПОГЛАВЉЕ 24

Za njegovog vremena dodje Navuhodonosor car vavilonski; i Joakim mu bi sluga tri godine; potom odusta i odmetnu se od njega.

² I Gospod posla na nj čete haldejske i čete sirske i čete moavske i čete sinova Amonovih; posla ih na Judu da ga potru, po reči Gospodnjoj koju govori preko sluga svojih proroka.

³ Po zapovesti Gospodnjoj zbi se to Judi da bi ga odbacio od sebe za grehe Manasijine po svemu što beše učinio;

⁴ I za krv pravu koju beše prolio napunivši Jerusalim krvi prave; zato Gospod ne hte oprostiti.

⁵ A ostala dela Joakimova i sve što je učinio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?

⁶ I počinu Joakim kod otaca svojih; a na njegovo se mesto zacari Joahin.

⁷ A car misirski ne izadje više iz zemlje svoje, jer car vavilonski uze od reke misirske do reke Efrata sve što beše cara misirskog.

⁸ Osamnaest godina beše Joahinu kad se zacari, i carova tri meseca u Jerusalimu. Materi mu beše ime Neusta, kći Elhatanova, iz Jerusalima.

⁹ I on činjaše zlo pred Gospodom sasvim kako je činio otac njegov.

¹⁰ U to vreme dodjoše sluge Navuhodonosora, cara vavilonskog na Jerusalim, i grad bi opkoljen.

¹¹ Dodje i Navuhodonosor, car vavilonski na grad kad ga sluge njegove opkoliše.

¹² Tada Joahin, car Judin izadje k caru vavilonskom s materom svojom i sa slugama svojim i s knezovima svojim i s dvoranima svojim; a car ga vavilonski zarobi osme godine svog carovanja.

¹³ I odnese sve blago doma Gospodnjeg i blago doma carskog, i polupa sve sudove zlatne, koje beše načinio Solomun, car Izrailjev za crkvu Gospodnju, kao što beše rekao Gospod.

¹⁴ I preseli sav Jerusalim, sve knezove i sve junake, deset hiljada robova, i sve drvodelje i sve kovače, ne osta ništa osim siromašnog naroda po zemlji.

¹⁵ Odvede i Joahina u Vavilon i mater carevu i žene careve i dvorane njegove, i glavare zemaljske odvede u ropstvo iz Jerusalima u Vavilon.

¹⁶ I sve junake na broj sedam hiljada, i drvodelje i kovače, hiljadu, sve što behu za vojsku odvede car vavilonski u Vavilon u ropstvo.

¹⁷ I postavi carem car vavilonski na mesto Joahinovo Mataniju, strica njegovog, i prede mu ime Sedekija.

¹⁸ Dvadeset i jedna godina beše Sedekiji kad poče carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu beše ime Amutala, kći Jeremijina, iz Livne.

¹⁹ On činjaše što je zlo pred Gospodom sasvim kako je činio Joakim.

²⁰ Jer od gneva Gospodnjeg zbi se to Jerusalimu i Judi, da ih odbaci od sebe. A Sedekija se odmetnu od cara vavilonskog.

ПОГЛАВЉЕ 25

I tako devete godine njegovog carovanja, desetog meseca desetog dana dodje Navuhodonosor, car vavilonski sa svom vojskom svojom na Jerusolim, i stadoše u logor pod njim, i načiniše opkope oko njega.

² I grad bi opkoljen do jedanaeste godine carovanja Sedekijinog.

³ I devetog dana meseca četvrtog posta velika glad u gradu, te narod zemaljski nemaše hleba.

⁴ Tada grad bi provaljen, a vojnici svi pobegoše noću na vrata između dva zida uz vrt carev; a Haldeji behu svuda oko grada; i car otide putem k pustinji.

⁵ Ali vojska haldejska potera cara, i stigoše ga u polju jerihonskom, a sva vojska što beše s njim razbeže se od njega.

⁶ I uhvatiše cara, i odvedoše ga k caru vavilonskom u Rivlu, i onde mu sudiše.

⁷ I sinove Sedekijine poklaše na njegove oči, pa onda Sedekiji iskopaše oči, i svezaše ga u dva lanca bronzana, i odvedoše ga u Vavilon.

⁸ A sedmog dana petog meseca godine devetnaeste carovanja Navuhodonosora, cara vavilonskog dodje u Jerusolim Nevuzardan zapovednik stražarski, sluga cara vavilonskog.

⁹ I popali dom Gospodnji i dom carski i sve domove u Jerusalimu; sve velike kuće popali ognjem.

¹⁰ I zidove jerusalimske unaokolo razvali sva vojska haldejska, koja beše sa zapovednikom stražarskim.

¹¹ A ostatak naroda što osta u gradu, i prebege što prebegoše k caru vavilonskom, i ostali prosti narod odvede Navuzardan, zapovednik stražarski.

¹² Samo od siromaha u zemlji ostavi zapovednik stražarski koji će biti vinogradari i ratari.

¹³ I stupove bronzane što behu u domu Gospodnjem, i podnožja, i more bronzano koje beše u domu Gospodnjem, izlomiše Haldejci, i bronzu od njih odnesoše u Vavilon.

¹⁴ I lonce i lopate i viljuške i kadionice i sve sudove bronzane kojima služahu, uzeše,

¹⁵ I klešta i kotliće, šta god beše zlatno i šta god beše srebrno, uze zapovednik stražarski,

¹⁶ Dva stupa, jedno more i podnožja, što načini Solomun za dom Gospodnji; ne beše mere bronzni od svih tih sudova;

¹⁷ Osamnaest lakata beše visok jedan stup, i ozgo na njemu beše oglavlje bronzano, i oglavlje beše visoko tri lakta, i pletenice i šipci oko oglavlja, sve od bronzne; takav beše i drugi stup s pletenicom.

¹⁸ Uze zapovednik stražarski i Seraju prvog sveštenika i Sofoniju drugog sveštenika, i tri vratara.

¹⁹ A iz grada uze jednog dvoranina, koji beše nad vojnicima i pet ljudi koji stajahu pred carem, koji se nadjoše u gradu, i prvog pisara vojničkog, koji popisivaše narod po zemlji u vojsku, i šezdeset ljudi iz naroda zemaljskog, koji se nadjoše u gradu.

²⁰ Uze ih Nevuzardan, zapovednik stražarski, i odvede k caru vavilonskom u Rivlu.

²¹ A car ih vavilonski pobi i pogubi u Rivli u zemlji ematskoj. Tako bi preseljen Juda iz zemlje svoje.

²² A nad narodom koji osta u zemlji Judinoj, koji ostavi Navuhodonosor car vavilonski, nad

njim postavi Godoliju, sina Ahikama, sina Safanovog.

23 A kad čuše sve vojvode i ljudi njihovi da je car vavilonski postavio Godoliju, dodjoše ka Godoliji u Mispu, na ime: Ismailo sin Netanijin, i Joanan sin Karijajev i Seraja sin Tanumetov iz Netofata, i Jazanija sin Mahatov, oni i ljudi njihovi.

24 I Godolija se zakle njima i ljudima njihovim i reče: Ne bojte se službe Haldejima; sedite u zemlji i služite caru vavilonskom, i biće vam dobro.

25 Ali sedmog meseca dodje Ismailo, sin Netanije sina Elisamovog, roda carskog, i deset ljudi s njim, i ubiše Godoliju, te pogibe; tako i Judeje i Haldeje koji behu s njim u Mispi.

26 Tada se podiže sav narod, malo i veliko, i vojvode, te otidoše u Misir, jer se pobojaše Haldeja.

27 A trideset sedme godine otkako se zarobi Joahin, car Judin, dvanaestog meseca, dvadeset sedmog dana Evil-Merodah car vavilonski iste godine zacarivši se izvadi iz tamnice Joahina, cara Judinog.

28 I lepo govori s njim, i namesti mu presto više prestola drugih careva koji behu kod njega u Vavilonu.

29 I promeni mu haljine tamničke, i on jedjaše svagda s njim svega veka svog.

30 I hrana mu se jednako davaše od cara svaki dan svega veka njegovog do smrti njegove.

For other languages please go to **www.wordproject.org**